

ទីសំគាល់

...ការអានព្រះបន្ទូល។ សម្រាប់ការបិទកម្មវិធី ហេតុផលដែលខ្ញុំសុំឱ្យ អ្នកឈរ...នៅពេលដែលពួកគេលេងបទ *បដាដែលមានផ្កាយភ្លឺចាំង* អ្នក ឈរ។ មែនអត់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “បាទ។”—អដ។] ដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាមិន សម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? វាជាការគោរព។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងសៀវភៅនិក្ខមនំ ជំពូកទី១២ ដែលចាប់ផ្តើមដោយខទី១២ ខ្ញុំចង់អានផ្នែកមួយនៃបទគម្ពីរ ខ១២ និង១៣។

ដ្បិតនៅយប់នោះអញនឹងដើរកាត់ស្រុកអេស៊ីញ ហើយនឹងវាយ... អស់ទាំងកូនច្បងនៅ—ក្នុងស្រុក ចាប់តាំងពីមនុស្សដល់សត្វ ព្រមទាំងធ្វើទោស...ដល់អស់ទាំងព្រះនៃស្រុកអេស៊ីញផងគឺអញនេះ ជាព្រះយេហូវ៉ា។

ឈាមនោះនឹងបានជាទីសំគាល់សំរាប់ឯងរាល់គ្នានៅផ្ទះណាដែល ឯងរាល់គ្នាអាស្រ័យនៅ ផ្ទះណាអញឃើញឈាម នោះអញនឹងរំលង ផុតពីឯងរាល់គ្នាទៅ ហើយនឹងគ្មានសេចក្តីវេទនាណាបំផ្លាញឯង រាល់គ្នា ក្នុងវេលាដែលអញវាយស្រុកអេស៊ីញនោះឡើយ។

- 2 ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំគឺ៖ ទីសំគាល់។
- 3 ចូរយើងឱនក្បាលចុះឥឡូវនេះ។ ហើយនៅក្នុងភាពស្ងៀមស្ងាត់របស់ទ្រង់នៃ គ្រាដ៏ពិសិដ្ឋនេះ មុនពេលចូលទៅជិតទ្រង់ក្នុងការអធិស្ឋាន តើមានសំណើចង់ឱ្យ ព្រះឆ្លើយនៅសៀលនេះទេ? គ្រាន់តែលើកដៃឡើងប្រសិនបើអ្នកមាន ហើយគិត ក្នុងចិត្តថាអ្នកចង់ឱ្យទ្រង់ធ្វើអ្វី។ កន្លែងណាក៏ដោយនៅក្នុងអាគារ គ្រាន់តែគិតអ្វី ដែលអ្នកចង់ឱ្យទ្រង់ធ្វើ។
- 4 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ទ្រង់ជាព្រះដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរ ហើយ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង រសៀលនេះ ដូច —ដូចដែលយើងកំពុងកាន់ដៃរបស់យើង។ ហើយអ្នកកត់សំគាល់ថាដៃរបស់ខ្ញុំ លើកឡើង ផងដែរ។ ហើយការស្នើសុំរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញជាសាធារណៈ នោះ គឺ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់នឹងប្រោសមនុស្សគ្រប់រូបនៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ សង្គ្រោះរាល់អ្នក

ដែលបាត់បង់។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើអ្នកសុំអ្វីពីព្រះបិតា ក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ជួយយើងរួមគ្នា ដើម្បីជឿជាឯកតានៃមនុស្ស នៃកូនដែលមានជំនឿ។ សូមមានបន្ទូលតាមរយៈ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ ប្រទាន ពរដល់ដួងចិត្តរបស់យើង។

5 យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការប្រជុំនេះ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ បងប្រុស គ្រីស្ទ និងសម្រាប់កម្មកររបស់គាត់ និងក្រុមជំនុំ និងប្រជាជនទាំងអស់។ ហើយសម្រាប់អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង ព្រះអម្ចាស់ យើងមាន អំណរគុណចំពោះទ្រង់។ ឱព្រះវរបិតាអើយ ប្រហែលជាមានពួកយើងជាច្រើននៅ ទីនេះ នឹងមិនបានឃើញមុខគ្នាទៀតទេឥឡូវនេះ រហូតដល់យើងឃើញនៅឯនាយ ម្ខាងទៀត។ នេះប្រហែលជាកម្មវិធីចុងក្រោយដែលយើងនឹងអង្គុយជាមួយគ្នានៅ លើផែនដីនេះ។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ហើយប្រទានពរដល់យើង ជាមួយគ្នា បម្រើដល់យើងនូវតម្រូវការរបស់យើង។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ យើងអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

សូមសម្រួលឥរិយាបថ។

6 ខ្ញុំមានក្រដាសតូចមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំសរសេរទតម្តីខ្លះ និងរឿងតូចតាចខ្លះ។ ធ្លាប់តែនឹកឃើញវាក្នុងចិត្ត ប៉ុន្តែខ្ញុំទើបតែបានម្តែប្រាំ អ្នកដឹងទេ នោះគឺជាលើក ទីពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំមិនចាំដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើនោះទេ ហើយជាច្រើនលើក បានរងរបួសនៅក្នុងការប្រជុំនិងរឿងជាច្រើន ហើយត្រូវធ្វើច្រើន។

7 ប្រធានបទរបស់យើងនៅរសៀលនេះគឺ៖ ទីសំគាល់។ ទិដ្ឋភាពរបស់យើង បើកនៅអេហ្ស៊ីប។ វាជាប្រភពដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នា ឃើញវា ហើយគ្រាន់តែគោរពតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ប្រទេសអេហ្ស៊ីបគឺជា កន្លែងកើតហេតុ ហើយពេលវេលានៃកន្លែងកើតហេតុគឺគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមនៃ ការចាកចេញ។

8 ហើយឥឡូវនេះ វាជាប្រភេទនៃថ្ងៃនេះ ដែលបានបង្ហាញ ដូចដែលយើងកំពុង ប្រឈមមុខនឹងការចាកចេញមួយផ្សេងទៀត។ ព្រះបាននាំជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ចេញពីស្រុកអេស៊ីប មកកាន់ទឹកដីសន្យា គឺជាប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទនាំកូនក្រមុំ ចេញពីក្រុមជំនុំ ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ យើងស្ថិតនៅក្នុងនិរទេសផ្សេងទៀត។

ឥឡូវនេះ បើអ្នកនឹងសិក្សាបទគម្ពីរ យើងគ្រាន់តែមានពេលដើម្បីឈានដល់ ចំណុចខ្ពស់របស់វា នោះគឺជាការពិត។ យើងគឺជា...នៅពេលដែលព្រះបាននាំ សាសន៍មួយចេញពីប្រជាជាតិមួយ ព្រះនឹងនាំកូនក្រមុំចេញពីក្រុមជំនុំមួយ។ កូនក្រមុំនឹងត្រូវបានហៅពីក្រុមជំនុំទាំងអស់។ វានឹងត្រូវបានរើសតាំងពីព្រះ នឹង ត្រូវបាននាំចេញ។ ហើយយើងនៅជិតការចាកចេញនោះនៅពេលនេះ ព្រោះយើង មានរាល់ភស្តុតាងពីបទគម្ពីរដែលយើងកំពុងឈរនៅទីនោះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា វាត្រូវបាននិយាយជាច្រើនដង ប៉ុន្តែ មិត្តរបស់ខ្ញុំអើយ ពេលមួយវានឹងនិយាយជា លើកចុងក្រោយ។ ពេលវេលានឹងកន្លងទៅភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ទ្រង់កំពុងមក យកកូនក្រមុំចេញពីក្រុមជំនុំ។

9 ទីសំគាល់គឺជារត្នដែលបង្កើតភាពខុសគ្នារវាងអេហ្ស៊ីប និងអ៊ីស្រាអែល ដែល ជាប្រជាជាតិទាំងពីរ។ ពួកគេសុទ្ធតែជាមនុស្ស តែជាព្រះដែលបានបង្កើតឡើង ទាំងអស់ជាស្នាដៃរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែ ភាពខុសគ្នានៅពេលដែលទោសប្រហារជីវិតត្រូវ បានអនុម័ត ភាពខុសគ្នារវាងជីវិតនិងការស្លាប់គឺជាទីសំគាល់។

10 គឺដូចព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកយ៉ាងដូច្នោះដែរ នៅពេល ដែលទ្រង់នាំកូនក្រមុំចេញពីក្រុមជំនុំ ភាពខុសគ្នានឹងជាទីសំគាល់។ ឥឡូវ សូមអ្នកស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់នៅរសៀលនេះ ហើយមើលថាវាពិតឬអត់។ ទីសំគាល់នឹងជាភាពខុសគ្នា។ ត្រូវតែមានភាពខុសគ្នា។

11 ព្រះនឹងជំនុំជំរះផែនដី នៅថ្ងៃណាមួយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំសួរអ្នកកាតូលិកថា “តើ ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យអ្នកណា តើទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យពិភពលោកដោយអ្វី?” ពួកគេនឹង និយាយថា “តាមព្រះវិហារ។” តើព្រះវិហារអ្វី? “វិហារកាតូលិក។” តើព្រះវិហារ កាតូលិកមួយណា? មានពួកគេមួយចំនួន។ ពួកមេតូឌីសនឹងនិយាយថា “ដោយ មេតូឌីស” បន្ទាប់មកពួកបាទីស្ទគឺចេញពីវា។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកវិនិច្ឆ័យវា ដោយក្រុមជំនុំបាទីស្ទ នោះពួកគេទាំងអស់គឺនៅក្រៅ។ ពួកពេនទីកុស្តនិយាយ ថា “ដោយពេនទីកុស្ត។” បន្ទាប់មកពួកអ្នកនៅសល់គឺនៅក្រៅ។ ឃើញទេ វានឹង ច្របូកច្របល់ ច្របូកច្របល់ខ្លាំងណាស់ ច្របូកច្របល់ក្នុងចិត្ត ក្នុងការគិតរឿង បែបនេះ។

12 ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មានផ្លូវនៅទីនេះ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យ ផែនដី មិនមែនដោយវិហារកាតូលិក មិនមែនដោយព្រះវិហារប្រូតេស្តង់ទេ។

ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងជំនុំជំរះពិភពលោកដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជា ព្រះបន្ទូល ដូច្នោះហើយនៅទីនោះ វាត្រូវលប់មកព្រះគម្ពីរម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ទ្រង់ នឹងវិនិច្ឆ័យលោកិយដោយព្រះគម្ពីរ។ ហើយព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅជំនុំជំរះរបស់ព្រះ ដែលជាការបើកសម្តែងពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាគ្មានអ្វីផ្សេងទៀត អាចត្រូវបានបន្ថែមប្រសិនបើដែលយកចេញពីវា ទោសនៃការធ្វើវា គឺជាឈ្មោះរបស់អ្នក ចេញពីសៀវភៅជីវិត។ ចូរនៅត្រឹមត្រូវក្នុងសៀវភៅ ហើយអធិស្ឋានទៅព្រះធ្វើឲ្យ យើងជាផ្នែកមួយនៃការនោះ។

13 ឥឡូវយើងរកឃើញថា ទីសំគាល់ អ្វីទៅជាទីសំគាល់? ទីសំគាល់គឺជាសញ្ញា នៃតម្លៃដែលបានបង់ និងមិត្តសញ្ញា។ ដូចគ្នានឹងផ្លូវដែកនិងខ្សែបន្ទាត់ឡានក្រុង របស់យើងដែរ យើងយកលុយរបស់យើងហើយទៅស្ថានីយ៍។ ឥឡូវនេះ មើល ខ្សែឡានក្រុងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទេ នៅកន្លែងដែលប្រើទីសំគាល់ ពួកគេមិន អនុញ្ញាតឱ្យយកលុយទេ។ ពួកគេមិនអាចយកលុយបានទេ វាយកទីសំគាល់។ និយាយថា យន្តហោះ អ្វីក៏ដោយ។ អ្នកទៅកន្លែងជាក់លាក់មួយ កន្លែងបញ្ជូន ទិញ និងការទិញ ពីលុយរបស់អ្នក ទីសំគាល់ជាច្រើន និងមិត្តសញ្ញាជាក់លាក់ នេះ។ ហើយទីសំគាល់នេះគឺជាសញ្ញាមួយដែលថាថ្លៃសំបុត្រធ្វើដំណើររបស់អ្នក ត្រូវបានបង់រួច។ អ្នកមានសិទ្ធិនៅលើកប៉ាល់ នៅលើយន្តហោះ នៅលើឡានក្រុង ឬអ្វីក៏ដោយ ដរាបណាអ្នកកាន់ទីសំគាល់ដើម្បីបង្ហាញថារបស់អ្នក—ដែលការជិះ របស់អ្នកត្រូវបានបង់រួច។ ឥឡូវសូមចងចាំ។ កុំភ្លេចវា។

14 កូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់របស់អ៊ីស្រាអែលគឺ...គឺជាតម្រូវការរបស់ ព្រះ។ ព្រះយេហូវ៉ាតម្រូវឲ្យកូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់ ធ្វើជាអ្នកជំនួសមនុស្ស ស្លូតត្រង់។ ដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់ក្នុងសប្តាហ៍កន្លងទៅនេះ ថាព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរវាឡើយ។ ហើយ ទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវមួយ ជាជឿនដំបូងរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលមនុស្ស បានធ្លាក់ចុះ ទ្រង់ត្រូវធ្វើផ្លូវសម្រាប់គាត់វិញ ប្រសិនបើទ្រង់ធ្លាប់ចង់ប្រោសលោះ គាត់ ហើយទ្រង់បានធ្វើការសម្រេចចិត្តថាទ្រង់បានសង្គ្រោះមនុស្សដោយឈាម នៃមនុស្សស្លូតត្រង់។ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូចគ្នាជារៀងរហូត។ ទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ ប្តូរវាទេ។ គ្មានកន្លែងណាដែលព្រះនឹងជួបអ្នកគោរពថ្វាយបង្គំណាឡើយ គឺមានតែ នៅក្រោមព្រះលោហិតប៉ុណ្ណោះ។ នោះជាកន្លែងតែមួយគត់របស់ទ្រង់។

15 យើងព្យាយាមធ្វើឱ្យទ្រង់ជួបនៅក្រោមទ្រឹស្តីរបស់យើង ក្រោមនិកាយរបស់យើង នៅក្រោមកម្មវិធីអប់រំរបស់យើង។ អ្នកខ្លះបានសង់ប៉ម ហើយខ្លះទៀតបានសង់ទីក្រុង បាប៊ីឡូននិង—និងប៉មនៃបាបិល និងគ្រប់ប្រភេទផ្សេងៗគ្នា។ ប៉ុន្តែវានៅតែ ព្រះបានជួបតែអ្នកថ្វាយបង្គំពិតនៅក្រោមព្រះលោហិតប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរវាទេ។ យើងទាំងអស់គ្នាមិនអាចជាមេតូឌីស្ត យើងទាំងអស់គ្នាមិនអាចជាពេនទីកុស្ត យើងទាំងអស់គ្នាមិនអាចជានេះ នោះ ឬផ្សេងទៀតទេ យើងនឹងមិនយល់ស្រប។ ប៉ុន្តែពេលដែលខ្ញុំមករកមនុស្ស ចូរឲ្យគាត់ធ្វើជាសង្ឃកាតូលិក ឬអ្វីក៏ដោយដែលជារបស់គាត់ ពេលគាត់នៅក្រោមលោហិតនោះ យើងជាប់បួននឹងគ្នា កុំខ្វល់ថាគាត់នៅទីណា ដរាបណាគាត់នៅក្រោមឈាមនោះ។

16 ឥឡូវនេះ កូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់របស់អ៊ីស្រាអែលគឺជាតម្រូវការរបស់ព្រះយេហូវ៉ា ហើយឈាមជាសញ្ញាសំគាល់ដែលការងារត្រូវបានធ្វើ។ ព្រះទ្រង់តម្រូវឲ្យមានការប្រោសលោះ ពីស្រុកអេស៊ីប ទៅដងដែនដីសន្យា ទ្រង់តម្រូវឲ្យមានសត្វដែលត្រូវគេសម្លាប់។ ហើយសត្វនោះត្រូវតែមាន...ឈាមរបស់សត្វស្លាប់ត្រូវដាក់លើផ្ទឹម និងមាត់ទ្វារ ហើយនោះតំណាងឲ្យសញ្ញាសំគាល់ដែលថាអ្វីៗដែលព្រះយេហូវ៉ាតម្រូវត្រូវបានសម្រេច។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ មិនមែនសត្វចៀមជាសញ្ញាសំគាល់ទេ ឈាមគឺជាទីសំគាល់។ ឥឡូវនេះ ជីវិតបានចេញពីការបូជា ហើយឥឡូវនេះ ឈាមគឺជាសញ្ញាសំគាល់។ បញ្ហារបស់ទ្រង់ត្រូវបានអនុវត្ត។ ឈាមតំណាងឱ្យទីសំគាល់ ដែលជាសញ្ញាបង្ហាញថាអ្នកជឿនេះបានធ្វើតាមតម្រូវការពិតប្រាកដ។ នោះគឺជាទីសម្គាល់។ មិនអីទេ ការមើលឃើញអ្នកជឿថ្វាយបង្គំ បន្ទាប់មកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងការបូជារបស់គាត់។ ឃើញទេ?

17 ផ្ទះនេះហើយ អ្នកគោរពបូជា តើមានតម្រូវការអ្វី? “សម្លាប់កូនចៀមមួយ។ នៅថ្ងៃទីដប់បួនបន្ទាប់ពីវាត្រូវបានគេទុក ជា—ជាចៀមឈ្មោលឥតខ្ចោះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលនឹងសម្លាប់វា ត្រូវយកឈាមជាមួយស្លឹកហ៊ីសុបមកហើយលាបលើក្របទ្វារ។”

18 ហើយដោយវិធីនេះ ហ៊ីសុបគឺគ្រាន់តែជាស្មៅធម្មតាប៉ុណ្ណោះ។ ហ៊ីសុបមានន័យថា “ជំនឿរបស់អ្នក។” នរណាម្នាក់ព្យាយាមមានជំនឿអរូបី នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកខកខានការព្យាបាលរបស់អ្នក។ ជំនឿគឺគ្រាន់តែជា

រឿងធម្មតា។ អ្នកមានជំនឿដើម្បីមកព្រះវិហារ។ អ្នកមានជំនឿដើម្បីដើរចេញពីទីនោះ។ អ្នកមានជំនឿដើម្បីបញ្ជូនចេញនូវយន្តរបស់អ្នក។ អ្នកមានជំនឿដើម្បីញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នក។ នោះជាវិធីដែលវាគ្រាន់តែជាជំនឿទូទៅ។ ឥឡូវនេះដើម្បីយកឈាម មកលាបជាមួយហ៊ីស្តេប ដែលគ្រាន់តែជាស្មៅធម្មតាដែលដុះនៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងប៉ាឡេស្ទីន ដែលបង្ហាញជំនឿថាឈាមនឹងត្រូវអនុវត្ត មិនមែនជារឿងអស្ចារ្យដែលអ្នកត្រូវមានសញ្ញាបត្របណ្ឌិតគ្រប់ប្រភេទដើម្បីធ្វើវានោះទេ។ វាជារឿងធម្មតាទេ ជំនឿប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីជឿព្រះ។ ឃើញទេ? “លាបឈាម” ដោយជំនឿ “ជាមួយស្លឹកហ៊ីស្តេប”។

19 ឥឡូវនេះ អ្នកថ្វាយបង្គំ ដែល ឃើញនៅក្រោមឈាមនេះ បង្ហាញថាគាត់បានធ្វើតាមសំណើរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយគាត់ត្រូវបានគេកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ សំគាល់បង្ហាញថាគាត់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងកូនចៀមដែលបានស្លាប់ដែលព្រះយេស៊ូវបានទាមទារ។ ការងារត្រូវបានធ្វើរួច។ សព្វថ្ងៃនេះគឺជាប្រភេទដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងអ្នកជឿ។ នៅពេលដែលនិមិត្តសញ្ញាត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នកជឿ នោះវាបង្ហាញថាវាត្រូវបានទទួលយក ហើយការងារត្រូវបានធ្វើរួច។

20 បន្ទាប់មក ឈាមគឺជាសញ្ញាសំគាល់បញ្ជាក់ ដោយឈាមខ្លួនឯង។ សត្វនោះបានហូរឈាមដល់ស្លាប់ ហើយឈាមរបស់វានៅលើជញ្ជាំង។ ឥឡូវនេះ ជីវិតសត្វ គឺនៅក្នុងឈាម។ ហើយជីវិតគឺនៅក្នុងឈាមយើងបានដឹងហើយ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ ហើយវិទ្យាសាស្ត្របញ្ជាក់ថា ជីវិតគឺនៅក្នុងឈាម។ ហេតុនេះហើយបានជាពេលដែលសត្វនោះត្រូវគេសម្លាប់ ហើយជីវិតក៏ដាច់ចេញពីសត្វនោះ។ ឈាមត្រូវតែជាគីមីនៃឈាម ដើម្បីឈរជាសញ្ញាសំគាល់។ ព្រោះថា ជីវិតដែលមាននៅក្នុងឈាម មិនអាចត្រឡប់មករកអ្នកជឿបានទេ ព្រោះវាជាជីវិតរបស់សត្វ។

21 ហើយជីវិតសត្វនិងជីវិតមនុស្សគឺខុសគ្នាទាំងស្រុង។ គ្មានអ្វី គ្មានអ្វីនៅក្នុងវាសោះ។ អ្នកយក យកឈាមសត្វមកដាក់ក្នុងខ្លួន អ្នកនឹងស្លាប់។ ដូច្នោះអ្នកឃើញថា យើង វាជា—វាជាជីវិតនៅក្នុងឈាមសត្វខុសពីឈាមមនុស្ស ដោយសារតែមនុស្សមានព្រលឹង។ សត្វគ្មានព្រលឹងទេ។

22 ហើយឥឡូវនេះ ដូច្នោះ ឈាមខ្លួនឯង យល់ទេឥឡូវនេះ គឺមីក្រូហាម សារធាតុគីមីនៃឈាម ត្រូវតែឈរនៅមាត់ទ្វារ ជាទីសំគាល់ថាកូនចៀមបានស្លាប់ ហើយ ឥឡូវនេះ ព្រោះជីវិតកូនចៀមមិនអាចត្រឡប់មកលើមនុស្សថ្វាយបង្គំបាន ឡើយ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ...វាគ្រាន់តែជាប្រភេទមួយ។

23 សព្វថ្ងៃនេះវាមិនមែនជាឈាមគីមីរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជាកូនចៀមរបស់ យើងទេ ប៉ុន្តែវាក៏ជាជីវិតដែលនៅក្នុងព្រះលោហិត ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាត្រលប់មកវិញហើយជាទីសំគាល់ដែលយើងបានទទួលយក និងបានធ្វើយ៉ាង ពិតប្រាកដនូវអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់យើងឱ្យធ្វើ។ ហើយបន្ទាប់មក ដោយការមាន ទីសំគាល់ យើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងដង្វាយរបស់យើង។ ឥត ខ្លោះ។ ខ្ញុំមិនឃើញថាតើអ្វីទៅទៀតអាចនឹងមានលក្ខណៈសាមញ្ញជាងនេះទេ។ ឃើញទេ?

24 មានតែផ្លូវមួយអ្នកណាអាចប្រាប់ថាផ្ទះនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ ផង ដែរ នៅក្រោមឈាម ព្រោះគីមីនៃឈាមគឺនៅលើទ្វារ។ គេឆ្លងកាត់ ទៅតានៃ សេចក្តីស្លាប់ត្រូវមើលហើយឃើញឈាម។ ឥឡូវនេះ ជាថ្មីម្តងទៀត វាក៏ជាប្រភេទ នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

25 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ មិនអាចមកលើយើងម្នា កៗបានទេ ពីព្រោះទ្រង់ត្រូវតែមានឈាមច្រើនក្នុងព្រះកាយទ្រង់។ ហើយវាត្រូវ បានស្រក់ចេញ ពីព្រះកាយរបស់ទ្រង់ ទៅក្នុងដី កាលពីពីរពាន់ឆ្នាំមុន។ ប៉ុន្តែវា មិនមែនសម្រាប់ទីសំគាល់។ ជីវិត ជីវិតនៅក្នុងឈាម គឺជាទីសំគាល់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញវាដល់អ្នក ក្នុងបន្តិចទៀតនេះ ដោយព្រះគម្ពីរ។ វាក៏ជាសញ្ញាសំគាល់ ដែលត្រូវមកលើយើងម្នាក់ៗ ដើម្បីបង្ហាញថាយើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ជាមួយនឹងដង្វាយរបស់យើង ហើយបានធ្វើតាមសំណូមពររបស់ព្រះយេហូវ៉ា។

26 ពេត្រុសបាននិយាយ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ថា “ចូរប្រែចិត្ត ទាំងអស់គ្នា ហើយ ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការរួចពីបាប ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដ្បិតសេចក្តី សន្យាគឺចំពោះអ្នក និងចំពោះកូនចៅរបស់អ្នក ហើយចំពោះអ្នកដែលនៅឆ្ងាយ ឲ្យបានច្រើនតាមដែលព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើងទ្រង់នឹងហៅ។” ឃើញទេ

មិនមែនបង្ហាញវាតែចំពោះគេទេ។ “គឺដល់អ្នកជាច្រើនតាមដែលព្រះអម្ចាស់នឹងហៅ។”

27 មានមនុស្សជាច្រើនគិតថាពួកគេត្រូវបានគ្រាសហៅ។ ប៉ុន្តែទាំងអស់។ “ព្រះជាម្ចាស់” ហៅ! “អស់អ្នកដែលទ្រង់បានដឹងជាមុន ទ្រង់បានហៅ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានគ្រាសហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើង” រឿងត្រូវបានដោះស្រាយរួចហើយ។

28 ហើយពេលដែលអ្នកយកមនុស្សដែលមិនជឿថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺសម្រាប់ថ្ងៃនោះ ឃើញថាពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? ពួកគេកំពុងបដិសេធទីសំគាល់ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃការភ្ជាប់ជាមួយនឹងដង្វាយរបស់អ្នក។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? វាសាមញ្ញណាស់ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែមើលវានៅក្នុង—ក្នុងរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បានកត់ត្រាទុក ឥឡូវនេះ។ ព្រះលោហិតបានដឹកនាំយើងហើយយើង... បង្ហាញ—និមិត្តសញ្ញានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះគឺជាជីវិត។

29 ឥឡូវនេះ ជីវិតសត្វមិនអាចរំលែកមកមនុស្សវិញបានទេ ព្រោះវាមិនស៊ីគ្នា ជីវិតសត្វមិនមានព្រលឹងនៅក្នុងវាទេ។ ជីវិតមនុស្សមានព្រលឹង។ សត្វគឺមិនដឹងថាខ្លួនអាក្រក់ទេ។ គាត់មិនដឹងត្រូវឬខុសទេ។ គាត់គ្រាន់តែ...គាត់មានមួយគឺ—វិញ្ញាណ ប៉ុន្តែមិនមែនជាព្រលឹងទេ។ សូមចាំថា ឥឡូវនេះ ព្រលឹងគឺជាធម្មជាតិនៃវិញ្ញាណ មែនហើយ។

30 ឥឡូវនេះចូរមើល ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកនៅពេលដែលជីវិតនៃដង្វាយរបស់យើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅពេលដែលព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហូរ... ទ្រង់ជាព្រះ ដែលពេញលេញក្នុងមនុស្សតែមួយ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានយាងចុះមកជាព្រះយេហូវ៉ា ដើម្បីសម្គាល់អង្គទ្រង់ជាមនុស្ស ដើម្បីដាក់អង្គទ្រង់ក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស ដើម្បីសម្គាល់យើងជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាកូនចៀមរបស់ព្រះ។ ហើយនៅខាងក្នុងទ្រង់ ជាកន្លែងដែលព្រះលោហិត...

31 ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាមាននរណាម្នាក់និយាយថា “គាត់គឺមានឈាមជ័ររបស់ជនជាតិយូដា។” អ្នកពូជនជាតិយូដានិយាយដូច្នោះ។ គាត់មិនមែនជាឈាមសាសន៍យូដា ហើយក៏មិនមែនជាឈាមសាសន៍ដទៃដែរ។ គាត់គឺជាព្រះលោហិតរបស់ព្រះ។ គាត់មិនមែនជនជាតិយូដាទេ...គាត់មិនមែនជាសាសន៍យូដាឬសាសន៍ដទៃទេ។ គាត់គឺជាបស់ព្រះ “ស្រ្តី—ស្រ្តី—ព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។”

32 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាជាច្រើននាក់ ហើយពួកប្រូតេស្តង់គិតថាស៊ុតនោះជារបស់ម៉ារ៉ា។ ហើយ—អេម៉ូក្លូប៊ីនដែលមក ជីវិតចូលមកក្នុងកោសិកាឈាម។ ពីព្រោះ មេមាន់អាចពងបាន ដោយមិននៅជាមួយបក្សីឈ្មោល តែវានឹងមិនញាស់ទេ ព្រោះវាមិនមានកូន។ ជីវិតកើតចេញពីចរន្តឈាម ដែលកើតចេញពីការរួមភេទរបស់បុរស។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងករណីនេះមិនមានភេទប្រុសទេ ដូច្នេះហើយ “ជីវិតនៅក្នុងឈាម” វាត្រូវតែមកពីព្រះតែម្នាក់ឯង ហើយទ្រង់បានបង្កើតកោសិកាឈាមមួយនៅក្នុងស្បូនរបស់ម៉ារ៉ា។ ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ជាអ្នកបង្កើតអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានបង្កើតកោសិកាឈាម។ ឥឡូវនេះមើល។ ពួកគេនិយាយ “មែនហើយ វាជារូបកាយ។ ម៉ារីមានស៊ុត។” អត់ទេ។ នាងគ្មានទេ។ គ្មានស៊ុតទេ។ ប្រសិនបើវាជាស៊ុត អ្នកមិនអាចទទួលបានមេជីវិតឈ្មោលដោយគ្មានអារម្មណ៍នោះទេ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ នាងមានអារម្មណ៍ តើអ្នកមានព្រះធ្វើវាធ្វើអី?

33 ទ្រង់បានបង្កើតទាំងស៊ុតនិងឈាម។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មាន។ “យើងបានដោះស្រាយព្រះ” ព្រះគម្ពីរបានចែង។ ជីម៉ូថេទី១ ៣:១៦ “ដោយគ្មានភាពចម្រុងចម្រាសដ៏ធំគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃការគោរពព្រះ៖ ព្រះបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាម។ យើងបានកាន់ជាប់ទ្រង់ដោយដៃរបស់យើង។” រូបកាយនោះជាព្រះ។ ប្រាកដណាស់ វាគឺមែន។ ទ្រង់ជាព្រះពេញលេញ ក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស។

34 ឥឡូវនេះយើងសង្កេតឃើញនៅក្នុងនេះ ថាកោសិកាឈាមត្រូវបានបំបែកដែលបានបញ្ចេញដោយព្រះ។ “ព្រះគង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយអង្គទ្រង់។” កន្លែងណា គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើវាបាន គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចធ្វើបាន វាបានយកព្រះលោហិតជីវិតសុទ្ធនោះ ដោយទ្រង់ផ្ទាល់។ ព្រះត្រូវយាងចុះមកហើយក្លាយជាមនុស្ស ដើម្បីទទួលយកក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគ្រាន់តែជាហោរា ជាមនុស្សបែកចេញពីព្រះ នោះព្រះគឺអយុត្តិធម៌។

35 ប្រសិនបើខ្ញុំអាចនិយាយបានថា “អនុញ្ញាតឱ្យបងប្រុស ត្រែនស្លាប់សម្រាប់អំពើបាបមួយចំនួនដែលប៊ីលីគូរតែស្លាប់” ឬអ្វីផ្សេងទៀត ការពិន័យខ្លះ នោះនឹងមិនយុត្តិធម៌ទេ។ បើខ្ញុំមានកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំស្លាប់ដោយការពិន័យដែលខ្ញុំបានធ្វើ វា

នៅតែមិនយុត្តិធម៌។ មានយុត្តិធម៌តែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន នោះត្រូវជំនួស គាត់ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់សង្គ្រោះគាត់។

36 ហើយព្រះជាម្ចាស់ត្រូវតែក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីយកកន្លែងរបស់មនុស្ស មានបាប ព្រះបានសម្តែងនៅក្នុងសាច់ឈាម គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់នោះ ទេ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ ទ្រង់បានសម្តែងនៅក្នុងសាច់ឈាម ដើម្បីដកអំពើបាបនៃ ពិភពលោកចេញ។ ហើយទ្រង់បានសម្គាល់អង្គទ្រង់ក្នុងយើង ដើម្បីឲ្យយើងបាន ស្គាល់ទ្រង់ក្នុងទ្រង់។ ឃើញគោលបំណងរបស់វាទេ?

37 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញអត្តសញ្ញាណរបស់យើងជាមួយនឹងដង្វាយរបស់ យើង ជីវិតនៃដង្វាយនៅក្នុងយើង ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែល កោសិកានោះត្រូវបានបំបែក វាបានចេញមកជាព្រះ ព្រះចេញមក ថាទ្រង់បាន ញែកមនុស្សជាបរិសុទ្ធដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ហើយដាក់ព្រះនៅក្នុងមនុស្ស ម្តងទៀត។ ព្រះនៅក្នុងអ្នក ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច!

38 ហើយអ្នកប្រាជ្ញក្រិចណាក៏ដឹងពាក្យនោះថា ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ មកពី ពាក្យ ហាដើងសនិងស្រះអូ ហូរ ដែលមានន័យថា "ជីវិតរបស់ព្រះផ្ទាល់។" ត្រឹមត្រូវ ហើយ។ មធ្យោបាយតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចមានជីវិត គឺមានតែទម្រង់មួយ នៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនោះគឺជាជីវិតរបស់ព្រះនៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ ឃើញ ទេ? បន្ទាប់មក អ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ពីព្រោះទ្រង់គឺជាព្រះដ៏អស់កល្ប តែមួយគត់ដែលនៅទីនោះ។ ហើយយើងជាលក្ខណៈនៃគំនិតរបស់ទ្រង់ មុនមាន សូម្បីតែគ្រឹះនៃពិភពលោកប្រអូក៏ដោយ។ ទាំងអស់នេះគ្រាន់តែជាការគិតរបស់ទ្រង់ ហើយយើងជាអ្នកបង្ហាញគំនិតរបស់ទ្រង់អំពីអ្វីដែលវាគឺជា។

39 ហើយទ្រង់ត្រូវចុះមកដើម្បីដកបាបចេញ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើវា បានទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់សមនឹងធ្វើវាទេ។ គ្មាននរណាអាចធ្វើវាបានក្រៅពីទ្រង់ ហើយទ្រង់បានធ្វើវា។

40 ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលជីវិតនោះត្រូវបានរំលងពីរូបកាយនោះ មនុស្ស ដែលជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ (អំណាចច្នៃប្រឌិតរបស់ទ្រង់បានបង្កើតការសាងសង់ មួយ ដូចជាអ្នកម៉ៅការណាមួយ បានសាងសង់អគារដែលទ្រង់បានផ្លាស់ទៅ ទ្រង់ផ្ទាល់ ព្រះបានធ្វើការនោះ។) ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលជីវិតនោះត្រូវ បានយក ឈាម គឺមិនរបស់វា ចាក់លើដី ដូចជាអេបិលបានចាក់មកលើដី ប៉ុន្តែ

ពីព្រះលោហិតនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះបានយាងមក ហើយនោះត្រូវបានបញ្ជូនមកឯមនុស្សនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយដង្វាយដែលបានស្លាប់សម្រាប់ពួកគេ។ មិនមានវិធីផ្សេងទៀតនៅក្នុងលោកដែលយើងអាចមាននោះទេ។ ទីសំគាល់វិជ្ជមាន!

41 មើលចុះ ប្រសិនបើអ្នកមានទោសប្រហារជីវិត ហើយអ្នកដឹងថាអ្នកនឹងទៅឯកៅអីអគ្គិសនី ហើយចងចាំថា បដិសេធ...

42 ជាឡាស សូមស្តាប់! ការបដិសេធព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាទីសម្គាល់នៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ប្រសិនបើអ្នកឃើញវា ហើយបដិសេធវា អ្នកនឹងប្រឈមមុខនឹងការជំនុំជំរះដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់នៅលើដៃរបស់អ្នក។ មនុស្សមានបាប សមាជិកក្រុមជំនុំ ចូរចាំ។

43 ចុះបើលី អូរ៉ាដ អាចធ្វើបាន ប៉ុន្មានពីរបីថ្ងៃ និងការបែកញើសនៅចំពោះមុខតុលាការកំពូលដែលគាត់ត្រូវប្រឈមមុខ ដឹងហើយថា ពីការសម្លាប់លោកប្រធានាធិបតី វានឹងមិនមានសូម្បីតែសេចក្តីមេត្តាករុណាឡើយ តើបុរសនោះត្រូវមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា! វាត្រូវតែមាននៅក្នុងរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ។ គាត់មិនដែលត្រូវប្រឈមមុខនឹងវាទេ ព្រោះអ្នកផ្សេងទៀតបានបាញ់គាត់។ ប៉ុន្តែការគិតពីការទៅអង្គុយនៅមុខតុលាការកំពូលដែលខឹង ដោយឈាមរបស់អ្នកដើរតាមអ្នកនៅលើដៃរបស់អ្នក ប្រធានាធិបតីនៃសហរដ្ឋអាមេរិក! នោះនឹងជាការសោកសៅ ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលឆ្លងកាត់ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពេលដែលអ្នកនឹងឈរនៅខាងតុលាការរបស់ព្រះ។ បែកញើសពេលអ្នកបានដឹង។ អូរ៉ាដមិនអាចធ្វើអ្វីលើសពីការចាកចេញពីជីវិតនេះសម្រាប់គាត់ឡើយ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ដកអ្នកចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ជារៀងរហូត។ វានឹងក្លាយជារឿងដ៏ភ័យខ្លាចមួយ។ សូមចំណាំ។

44 បើត្រូវមកឯតុលាការ ដោយមានទោស អ្នកនឹងស្វែងរកមេធាវីល្អបំផុតដែលអ្នកអាចរកបាន។ គ្រប់គ្នានឹងធ្វើវា។

45 ហើយមនុស្សគ្រប់រូបដែលកើតក្នុងលោកនេះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាគាត់មកពីផ្ទះល្អ ប៉ុណ្ណាទេ គាត់មានទោសចំពោះព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ រហូតដល់គាត់បានទទួលការលើកលែងទោសពីវា។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកដឹងថាការលើកលែងទោសគឺត្រឹមត្រូវ នៅពេលដែលទីសំគាល់ដាក់ខ្លួនវាមកលើអ្នក ហើយអ្នកមាន ទីសំគាល់។

46 សូមចំណាំ អ្នកមានពិរុទ្ធភាព ហើយអ្នកនឹងស្វែងរកមេធាវីល្អបំផុត ដែលអ្នកអាចរកបាន ដើម្បីប្តឹងផ្តល់ករណីរបស់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំទៅកាន់ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ ខ្ញុំមិនចង់បានបូជាចារ្យទេ ខ្ញុំមិនចង់បានមនុស្សទេ ខ្ញុំចង់បានមេធាវីដ៏ល្អបំផុតដែលខ្ញុំអាចរកបានដើម្បីប្តឹងករណីរបស់ខ្ញុំ។

47 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនិយាយ ទៅកាន់អ្នក មិត្តភក្តិគ្រីស្ទានរបស់ខ្ញុំ។ មេធាវីរបស់យើងក៏ជាចៅក្រមរបស់យើង និង—ចៅក្រមរបស់យើងបានក្លាយជាមេធាវីរបស់យើងផងដែរ។ ករណីនេះត្រូវបានដោះស្រាយនៅពេលដែលយើងទទួលបានការលើកលែងទោសពីទ្រង់។ ចៅក្រមផ្ទាល់បានចុះមកធ្វើជាមេធាវី ហើយមេធាវីនិងចៅក្រមគឺជាបុគ្គលតែមួយ។ ព្រះបានក្លាយជាមនុស្ស ដើម្បីឱ្យទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្ស ដោយសារការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដែលទ្រង់បានដាក់លើទ្រង់។ ហាលេលូយ៉ា! នោះមានន័យថា “សរសើរតម្កើងព្រះរបស់យើង!” ទ្រង់សមនឹងទទួលបានការសរសើរទាំងអស់។ ចៅក្រមនិងមេធាវីរបស់យើងគឺជាបុគ្គលតែមួយ។

48 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាទីសំគាល់ដែលយើងត្រូវបានលើកលែងទោស។ ករណីនេះត្រូវបានបិទ។ ចំពោះបុរសនិងស្ត្រីគ្រប់រូបដែលពិតជាបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គាត់ត្រូវបានកាត់ទោស គាត់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយមេធាវីរបស់គាត់ ជាមួយចៅក្រមរបស់គាត់ ដោយដង្ហាយរបស់គាត់ ហើយទីសំគាល់ដែលគាត់កាន់នៅក្នុងកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ បង្ហាញថាការធ្វើដំណើររបស់គាត់ត្រូវបានបង្វែរសូមថ្វាយសិរីរុងរឿង។ អាម៉ែន។ វាចប់ហើយ។ ទ្រង់កាន់ទីសំគាល់នោះ។ វាគឺជារបស់គាត់ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាសាក្សីនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។ តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] នោះជាអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នក អ្នកកំពុងកាន់ទីសំគាល់។

49 ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនទាន់មានទីសំគាល់នោះទេ អ្នកនឹងមិនចូលទេ។ អ្នកត្រូវតែមានសញ្ញាសំគាល់។ នោះហើយជាតម្លៃដែលត្រូវការ “ពេលឃើញឈាមឈាមជាសញ្ញាសំគាល់។ ពេលអញឃើញឈាម អញនឹងរំលងអ្នក។” អ្នកត្រូវតែមានសញ្ញាសំគាល់។ បើអ្នកមិនមានទេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទៅ។ អ្នកត្រូវតែមាន សញ្ញាសំគាល់។

50 ប្រសិនបើសញ្ញាសម្ងាត់មិនត្រូវបានបង្ហាញទេ សញ្ញាសំគាល់មិនត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនោះទេ សូម្បីតែកិច្ចព្រមព្រៀងក៏មិនមានប្រសិទ្ធភាពដែរ។ អ្នកនិយាយថា “ឥឡូវនេះ បងប្រុសប្រាណាហាំ សូមរង់ចាំបន្តិច។” នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

51 សញ្ញាសំគាល់គឺនៅពីលើកិច្ចព្រមព្រៀង។ ពីព្រោះអ៊ីស្រាអែលមានកិច្ចសន្យាកាត់ស្បែក ហើយសាសន៍យូដាណាក៏អាចចេញទៅបង្ហាញគ្រាប់គ្នាបាន “ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំកាត់ស្បែក ខ្ញុំជាសាសន៍យូដា ខ្ញុំត្រូវកាត់ស្បែកតាមបញ្ជារបស់ព្រះយេហូវ៉ា” ប៉ុន្តែវាមិនបានបណ្តេញគាត់ចេញទេប្រសិនបើសញ្ញាសំគាល់នោះមិនមាននៅទីនោះដែរ។ គាត់ត្រូវតែបង្ហាញសញ្ញាសំគាល់។ តើអ្នកទទួលបានទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។—អដ។ គាត់...និមិត្តសញ្ញាត្រូវតែនៅទីនោះ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង... បើសាសន៍យូដាណានិយាយថា “ខ្ញុំមិនដាក់ឈាមនៅលើទ្វាររបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់ថាខ្ញុំជាសាសន៍យូដាដែលមានសេចក្តីសញ្ញា” ទេវតាស្លាប់បានចាប់យកគាត់។ មិនថាគាត់ស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណា គាត់ជាសមាជិកក្រុមជំនុំណា តើគាត់បានបង់មួយភាគដប់ប៉ុន្មាន របៀបដែលគាត់និយាយថាគាត់ជឿព្រះយេហូវ៉ា ព្រះយេហូវ៉ាតម្រូវឲ្យមានសញ្ញាសំគាល់នោះ។

52 ហើយទ្រង់ក៏ធ្វើវា នៅថ្ងៃនេះដែរ។ វាត្រូវតែអញ្ជឹង។ វាត្រូវតែអញ្ជឹង “ពីព្រោះគ្មានផ្លូវមួយទៀតនៅក្រោមស្ថានសួគ៌ គ្មានឈ្មោះផ្សេងទៀតឡើយ” មិនថាល្អប៉ុណ្ណា ស្មោះត្រង់ប៉ុណ្ណា។ ទីសំគាល់នោះត្រូវតែនៅទីនោះ ហើយបង្ហាញ។

53 “ឈាម” អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបានសម្លាប់កូនចៀម ហើយខ្ញុំដាក់ក្នុងពាងមួយ។ ខ្ញុំបានដាក់វានៅក្រោយនេះ។” នោះមិនមែនជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទេ។ វាត្រូវតែនៅលើផ្ទៃនិងនៅលើទ្វារ។ វាត្រូវតែត្រូវបានបង្ហាញ។

54 ហើយជីវិតរបស់អ្នកត្រូវតែបង្ហាញទីសំគាល់គឺនៅក្នុងអ្នក។ អូ អ្នកពេនទីកុស្ត តើមានអ្វីខុសជាមួយអ្នក? សក់ហាយឡាយ លាបមុខ បុរស និយាយរឿងកំប្លែងកខ្វក់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត តើកន្លែងណាដែលបង្ហាញព្រះលោហិតនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់ខ្ញុំថាជាទីសំគាល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? អ្នក មានទម្រង់នៃភាពជាព្រះ ហើយហៅ “អាបធ្មប់” និងអ្វីផ្សេងទៀត កិច្ចការរបស់ព្រះ “អាបធ្មប់។” តើអ្នកបង្ហាញសញ្ញាសំគាល់ដោយរបៀបណា?

55 ពួកគេនិយាយ “ខ្ញុំជាពោធិ៍...” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជាអ្វីទេ។ “ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំ ជា ព្រៃស...” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកជាអ្វីទេ។ ទីសំគាល់ត្រូវតែនៅទីនោះ។ ព្រះតម្រូវឱ្យ មានវា ហើយមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីនោះ។

56 អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមានសញ្ញាប័ត្រវេជ្ជបណ្ឌិត។” ខ្ញុំមិនខ្វល់ថា អ្នកបានទទួលសញ្ញាបត្រប៉ុន្មានទេ។ ព្រះតម្រូវឱ្យមានទីសំគាល់នោះ ហើយ តែប៉ុណ្ណោះ។ វាជាសញ្ញាថាផ្លូវរបស់អ្នកត្រូវបានបង់ថ្លៃរួច។ ទ្រង់នឹងមិនយក លិខិតបញ្ជាក់របស់អ្នកឬអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែទទួលទីសំគាល់នោះ។

57 អ្នកបើកឡានក្រុងនិយាយថា “នៅទីនេះ រង់ចាំបន្តិច នោះមិនមែនជាសញ្ញា សម្ងាត់របស់ខ្ញុំទេ។”

58 អ្នកបើកយន្តហោះនិយាយថា “អញ្ជឹង អ្នកចេញទៅទីនោះឥឡូវនេះ។” សំបុត្រគឺជាទីសំគាល់។ អ្នកចេញទៅប្រាប់អ្នកបើកយន្តហោះ “នៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ ឡើងយន្តហោះរបស់អ្នក។ តើវាមានតម្លៃប៉ុន្មាន?”

“ចូលទៅហើយយកទីសំគាល់របស់អ្នក។”

“អូ ខ្ញុំនឹងបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នក។”

59 “ខ្ញុំមិនអាចយកវាបានទេ។ អ្នកនឹងមិនឡើងយន្តហោះរបស់ខ្ញុំបានទេរហូត ទាល់តែអ្នកទៅបង់ថ្លៃនិងទទួលបានសញ្ញាសំគាល់សិន។ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរក សញ្ញាសំគាល់។”

អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបានទៅសាលារៀន។ ខ្ញុំបានធ្វើរឿងនេះ។ ខ្ញុំ...”

60 ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើទេ អ្នកត្រូវតែមានទីសំគាល់ឬអ្នកមិនអាចជិះ បាន។ អាមែនហើយអាមែន។ តើអ្នកមិនឃើញវាទេ? ព្រះតម្រូវឱ្យមានទីសំគាល់ នោះ។ “ពេលឃើញឈាម ខ្ញុំនឹងរំលងអ្នកពេលឃើញទីសំគាល់នោះ។”

61 វាមិនត្រូវបានបង្ហាញទេ កិច្ចព្រមព្រៀងក៏មិនមានជាធរមានដែរ។ ជនជាតិយូដាពិតជាអាចនិយាយនិងបង្ហាញខ្លួនឯងថាជា—ធ្វើជាសាសន៍យូដា ដែលកាត់ស្បែក គាត់អាចយកបងប្អូនចេញហើយនិយាយថា “មើលចុះ ខ្ញុំកាត់ ស្បែក។” នោះគ្មានន័យអ្វីសោះ។

62 អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជាមេតូឌីស។ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ ខ្ញុំជាពោធិ៍កុស្ត។ ខ្ញុំនេះ ខ្ញុំគឺនោះ។” នោះគ្មានន័យអ្វីសោះ។

63 អ្នកត្រូវតែមានទីសំគាល់។ ហើយនៅពេលដែលសញ្ញាសំគាល់មកដល់ វា ថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងអញ្ជើង។ ហើយព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបន្ទូល។ ហើយតើអ្នកអាចបដិសេធដោយរបៀបណាថាព្រះគម្ពីរមិនពិត ផ្នែកមួយនៃវា ហើយនៅតែនិយាយថាអ្នកមានទីសំគាល់ តើនៅពេលណាដែល សំគាល់គឺជាទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ? ឃើញទេ មានអ្វីដែលខ្ញុំឆ្ងល់។

64 “អូ” និយាយថា “ខ្ញុំមិនជឿទេ ខ្ញុំជឿថ្ងៃអព្វកហេតុ...” អូ មើលនេះ អត់មាន ទីសំគាល់នៅទីនោះទេ។ ទីសំគាល់វាយអក្សរគ្រប់ពាក្យដោយអក្សរ “អាម៉ែន” អ្វីៗ ទាំងអស់ ព្រោះវាជាព្រះផ្ទាល់។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវ។

65 ប៉ុន្តែប្រសិនបើទីសំគាល់មិនមាននៅទីនោះ នោះកិច្ចព្រមព្រៀងមិន មានប្រសិទ្ធភាពទេ។ វាត្រូវបានលុបចោល។ ដូចគ្នាពេលនេះ! មិនថាយ៉ាងណា ទេ—តើអ្នកនិយាយប៉ុន្មានដង អ្នកនិយាយប៉ុន្មានដង “ខ្ញុំជឿគ្រប់ព្រះបន្ទូល នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ” និយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចដកស្រង់ឱ្យអ្នក ពាក់កណ្តាលនៃព្រះគម្ពីរនោះ ព្រះគម្ពីរទាំងអស់ ដោយចិត្ត។ ខ្ញុំជឿលើវាគ្រប់ៗ ពាក្យ។” នោះជាការល្អ។ សាតាំងក៏ធ្វើដែរ។ អូហ្ន៎។ យកទីសំគាល់មក!

66 “មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំមានសញ្ញាបត្រនៅពេញជញ្ជាំងរបស់ខ្ញុំ គ្រប់កម្រិត។ ខ្ញុំមានបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈ ហើយខ្ញុំមានសញ្ញាបត្របណ្ឌិត និងអិល អិលឌី។ នៃឡាតាំង។ ហើយ អូ ខ្ញុំបានសរសេរសៀវភៅ។ ខ្ញុំបានធ្វើការនេះ។ ខ្ញុំ បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបានធ្វើរឿងទាំងអស់នេះហើយ។” ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ។ មិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែមានទីសំគាល់។ ទីសំគាល់នៅតែទាមទារទីសំគាល់!

67 អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំជាសិស្សសាលាគម្ពីរ។ ខ្ញុំជា—ខ្ញុំជាមនុស្សល្អ។ ខ្ញុំនេះ នោះ។” វាប្រហែលជាល្អ គឺល្អទាំងអស់ ប៉ុន្តែនៅតែត្រូវកាទីសំគាល់!

68 ឥឡូវនេះ សេចក្តីស្លាប់បានត្រៀមវាយប្រហារប្រទេសអេហ្ស៊ីបនៅពេលណា ក៏បាន ហើយសេចក្តីស្លាប់ក៏ត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីវាយប្រហារប្រទេសនេះ នៅពេលណាមួយដែរ។

69 អាណា ហ្សេន ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាដូចជាឪពុករបស់អ្នកបាននិយាយ ពេលមួយ។ ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តវា។ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ជាតិនេះ ដែលមានអំពើបាបដូចគ្នា បើព្រះជាម្ចាស់អនុញ្ញាតឲ្យអាមេរិកទទួលនូវអ្វីដែល នាងកំពុងធ្វើនោះ គាត់នឹងមានកាតព្វកិច្ចខាងសីលធម៌ដើម្បីលើកក្រុងសូដុម

និងកូម៉ូរ៉ាឡើង ហើយសុំទោសពួកគេ ចំពោះការដុតពួកគេ។” ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។

70 ចូរចាំថា អ៊ីស្រាអែលបានចំណាយសម្រាប់រាល់អំពើបាបដែលនាងបានធ្វើ ហើយយើងនឹងធ្វើដូច្នោះដែរ។ តើយើងធ្វើស្រាលប៉ុណ្ណា? វិតបន្តឹងត្រៀងសឹក! ត្រលប់មកព្រះវិញ ក្រុមជំនុំ! មិននិយាយថាជារឿងខុសគ្នាទេ។ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកជាការព្រមាន។ អ្នកដែលជឿ!

71 ការស្តាប់បានត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីវាយប្រហារ។ ព្រះបានបង្ហាញពួកគេនូវព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ តាមរយៈអំណាច និងទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ (ទ្រង់មានសព្វថ្ងៃនេះមុនពេលដកក្រុមជំនុំចេញ) នៅតែពួកគេចង់ប្រែចិត្ត ហើយជឿសារលិខិតនោះឡើយ។

72 ឃើញទេ មានសារមួយនៅមុនការដកខ្លួនចេញពីក្រុមជំនុំ។ ត្រូវតែមានជានិច្ច។ ដូចគ្នានៅពេលឥឡូវនេះ។ រាល់ការកើតឡើងខាងវិញ្ញាណគឺជាសញ្ញាមួយពីព្រះ។ តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] ដូចរាជ្យសារមានសញ្ញាមួយហើយបន្ទាប់មកមានសារដើរតាមសញ្ញា។ ព្រះបានប្រាប់លោកម៉ូសេ ថា “ប្រសិនបើពួកគេមិនជឿសំឡេងនៃសញ្ញាដំបូង ប្រហែលជាពួកគេនឹងជឿសំឡេងនៃសញ្ញាទីពីរ។”

73 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកឃើញសញ្ញាកំពុងបន្ត ហើយគ្មានសារនៅពីក្រោយវា គ្រាន់តែជាសាលាទ្រឹស្តីចាស់ដូចគ្នានិងតចុះក្រោម នោះមិនមែនមកពីព្រះទេ។ ប៉ុន្តែនៅកន្លែងដែលមានទីសំគាល់បង្ហាញ សារមួយដើរតាមវា។ ឥឡូវនេះមើល។ ព្រះយេស៊ូវយាងមកកន្លែងកើតហេតុ...

74 តើខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកច្នង់ទេ? ឬអ្នកដែលប្រើមីក្រូហ្វូននេះនៅទីនេះ ស្តាប់ទៅហាក់ដូចជាវាឡង់មកវិញ។ ប្រហែលជាវាព្យួរខ្លាំងបន្តិច។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលបានវា។

75 នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកកន្លែងកើតហេតុ ទ្រង់មិនដែលនិយាយច្រើនទៅកាន់មនុស្សទេ មនុស្សគ្រប់គ្នាចង់បានទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់គេ។ “អូ ហោរវ៉ាយក្មេងនេះ យើងពិតជាវឹកវាយណាស់ដែលមានទ្រង់។” គាត់កំពុងព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ “អូ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ ព្រះបានលើកមនុស្សដ៏អស្ចារ្យម្នាក់

ឡើងក្នុងចំណោមយើង។” នោះមិនអីទេ។ ដូច្នោះថ្ងៃមួយវាមកដល់កន្លែងមួយទៅ
ដ...នោះជាសញ្ញារបស់ទ្រង់។

76 អេសាយ ៣៥ បាននិយាយថាវានឹងក្លាយជាទីសំគាល់មួយ។ “មនុស្សខ្លិននឹង
លោតដូចក្តាន់” ជាដើម “មនុស្សខ្លាត់នឹងមើលឃើញ។” វាជាទីសំគាល់មួយ។

77 ទ្រង់បានបង្ហាញទីសំគាល់របស់ទ្រង់ជាព្រះមែស៊ី ជាដើម។ ហើយពួកគេ
ជាច្រើននាក់ បាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំអាចទៅសម្រាប់រឿងនោះ។” មែនហើយ
ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនោះជាទីសំគាល់មួយ ត្រូវតែមានសំឡេងនៃសញ្ញានោះ។
តើសំឡេងអ្វីនៅពីក្រោយវា? នៅពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមបង្រៀនគោលលទ្ធិ
របស់ទ្រង់ ហើយហៅពួកគេថាជាពស់នៅក្នុងស្មៅ។ ទ្រង់មិនសូរពេញនិយមពី
ពេលនោះមក មើលពេលសំឡេងមកជាមួយសញ្ញា។ សញ្ញាបានទៅមុន។

78 លោកម៉ូសេបានចុះទៅក្នុងស្រុកអេស៊ីបដោយមានទីសំគាល់។ ហើយគាត់ក៏
បោះដំបងចុះទៅក្លាយជាសត្វពស់។ នោះជាសញ្ញា។ ប៉ុន្តែមួយសន្ទុះក្រោយមក
សំឡេងមកជាមួយនឹងសញ្ញា។ បន្ទាប់មកវាខុសគ្នា។ ឃើញទេ ពួកគេមិនចង់បាន
នោះទេ។ នេះ—សំឡេង ត្រូវតែ ធ្វើតាមសញ្ញាមួយ។ ហើយនៅពេលផ្សេងទៀត
វាមិនអាចមកដល់ក្រៅពីពេលនោះទេ ពីព្រោះវាជាពេលដែលបទគម្ពីរត្រូវបំពេញ។
ចូរមើលអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់គាត់ នៅក្នុងគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះ “អញបានឃើញ
សំឡេងចូរហើយពួកគេនិយាយពីប្រជាជនរបស់យើង ហើយបានឃើញទុក្ខលំបាក
របស់ពួកគេដោយចោហ្វាយស្រុកអេស៊ីប ហើយអញនឹកចាំពីការសន្យារបស់យើង
ដែលបានធ្វើជាមួយលោកអំប្រាហាំ។” បួនរយឆ្នាំបានផុតកំណត់ ហើយទ្រង់បាន
ប្រាប់អំប្រាហាំថាពួកគេនឹងនៅទីនោះ។ ឃើញទេ គ្មានពេលណាទៀតទេ។ ម៉ូសេ
ត្រូវតែមកនៅពេលនោះ។

79 នាទ្វិកាដ៏ធំរបស់ព្រះបានគូសយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ។ វានឹងមិនលឿនមួយនាទីឬ
យឺតមួយនាទីនោះទេ។ វាក៏ត្រឹមត្រូវតាមពេលវេលា។ មែនហើយ ដូច្នោះ អ្នកឃើញ
ទេ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងកំពុងដំណើរការត្រឹមត្រូវ មិនអាចមកនៅពេលផ្សេងទៀត
បានទេ។

80 ទាំងរឿងទាំងនេះមិនអាចកើតឡើងនៅពេលផ្សេងទៀតទេ។ នេះមិនអាចម
កដល់ក្នុងសម័យរបស់លោកលូធើរទេ។ វាមិនអាចមកដល់សម័យរបស់វេស្ត
បានទេ។ ថ្ងៃនៃពួកបាទីស្តឬមេតូឌីស្ត នៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ វាមិនអាចម

កដល់បានទេ។ វាត្រូវតែមកឥឡូវនេះ។ អ៊ីស្រាអែលត្រូវតែជាប្រជាជាតិមួយ។ ក្រុមជំនុំត្រូវតែដូចពួកគេឥឡូវនេះ។ ត្រូវតែមានសារទីបី ដែលជាសម័យក្រុមជំនុំ ទីបី។ ត្រូវតែមានទៀងខ្លីសេ។ វាមិនអាចបង្កើតឡើងបានទេរហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យ ទី៥០មកហើយប្រមូលពួកគេ ហើយចេញទៅរៀបចំ ហើយធ្វើអ្វីដែលពួកគេ បានធ្វើ។ បន្ទាប់មកវាត្រូវតែមក ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមក នៅពេលដែលពួកគេ បណ្តេញទ្រង់ចេញពីក្រុមជំនុំ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

81 ពួកគេខ្លាចក្នុងការប្រជែងព្រះបន្ទូលនោះគ្រប់ទីកន្លែង។ ពួកគេនៅ ស្ងៀមស្ងាត់ចំពោះវា ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែច្របូកច្របល់អំពីវា។

82 ទីក្រុងឈឺកាហ្គោ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បាន ប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំមានអ្នកបម្រើព្រះបរិយនាក់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាន និយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាអ្នកជាអ្វី...” អំពីពូជសត្វពស់ ជាដើម ខ្ញុំបាន និយាយថា “ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកយកគម្ពីររបស់អ្នកមកឈររាំក្បែរខ្ញុំហើយបដិសេធ វា។” សំឡេងស្ងាត់បំផុតដែលអ្នកធ្លាប់ឮ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកនៅ ពីក្រោយខ្នងរបស់ខ្ញុំ។” ឃើញទេ វាចេញពីសាលានៃការគិតរបស់ពួកគេ។

83 យ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ គឺជាហោរាម្នាក់ នៅពេលគាត់ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង ប៉ុន្តែពេលដែលការចាក់ប្រេងតាំងត្រូវបាន បិទពីគាត់ អូ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ថាម៉េច...ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាសញ្ញានៃ ក—ក —ក—អ្នកទេវវិទូចម្រុះ! ខ្លាំងណាស់...

84 ពាក្យថា *ហោរា* មានន័យថា “អ្នកបើកសម្តែងដ៏ទេវភាពនៃព្រះបន្ទូល។” ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ពួកហោរា។ នោះហើយជារៀបចំដែល ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានគេកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ហើយពួកគេបាននិយាយបន្ទាប់ពី ការរស់ឡើងវិញ ពួកគេបាននិយាយថា “យើងដឹងថាទ្រង់ជាហោរារបស់ព្រះ” ឃើញ “គ្មានអ្នកណាអាចធ្វើការទាំងនេះបានឡើយ បើសិនជាគ្មានព្រះនៅជាមួយ គាត់” បន្ទាប់មកនឹងមិនទទួលយកសាររបស់ទ្រង់ទេ។ គេមិនទទួលយកយ៉ូហាន ទេ ហើយគាត់ជាហោរា។ មិនព្រមទទួលអេលីយ៉ា គ្មានអ្នកណាដទៃទៀតឡើយ ហើយពួកគេមានការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាព។

85 ពាក្យ *អង់គ្លេស ហោរា* ពាក្យអង់គ្លេសអាចមានន័យអ្វីក៏ដោយ វាមានន័យ “គ្រូអធិប្បាយ។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកនិយាយថា *ហោរា* នៃព្រះគម្ពីរចាស់ វា

មានន័យ “អ្នកមើលឥត។” ហើយលិខិតសម្គាល់របស់គាត់គឺថា អ្វីដែលគាត់បានប្រាប់គឺបានកើតឡើង ហើយនោះជាសញ្ញាថាគាត់គឺជាហោរា គាត់ក៏ជាទីសំគាល់ដែលថាគាត់មានការបើកសម្តែងដ៏ទៃភាពនៃព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់វា នៅពីក្រោយគាត់ បានបង្ហាញវា។

86 យ៉ាងម៉េចវិញ? មែនហើយ វាត្រូវតែជាវិធីនេះ ហ្នឹងហើយ។ គ្មានផ្លូវទៅជុំវិញវាទេ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងទៅជាបែបនោះ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែវាមានថ្ងៃនេះ ឃើញទេ ថាទីសំគាល់ត្រូវតែនៅទីនោះ ដែលកំណត់ពាក្យនោះ ហើយធ្វើឱ្យវាពិត។ បន្ទាប់មករបៀបដែលទ្រង់បានសន្យា របៀបដែលទ្រង់បានរៀបចំប្រជាជនទាំងអស់នៃទឹកដីសន្យារបស់ទ្រង់ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងមានការចាកចេញនេះ ដែលជាប្រភេទមួយ។

87 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងព្យាយាមចេញទៅក្រៅប្រហែលដប់ប្រាំ ឬម្ភៃនាទីទៀតជាមួយនឹងសារ។ សូមជម្រាបជូនថា ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកទទួលបានវា ព្រោះខ្ញុំប្រហែលជាមិនបានជួបអ្នកទៀតទេ ឃើញទេ។

សូមកត់សម្គាល់ ឥឡូវមើលរបៀបដែលទ្រង់បានរៀបចំវាស្រ្តរបស់ទ្រង់។

88 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាទ្រង់មិនដែលផ្លាស់ប្តូរមាតិការបស់ទ្រង់? ទ្រង់មិនដែលធ្វើទេ។ ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។ ទ្រង់... ឥឡូវនេះរកមើលតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ហើយមើលថាតើទ្រង់ធ្លាប់បានផ្លាស់ប្តូរវាឬអត់។ អត់ទេ បាទ។

89 តើទ្រង់បានរៀបចំប្រជាជនដោយរបៀបណា? ដំបូង ទ្រង់បានចាត់ព្យាករណ៍ម្នាក់ដែលមានទីសំគាល់មួយ គឺលោកម៉ូសេ។ តើវាត្រូវទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។ ហើយសញ្ញានោះមានសារ ជាសារទៅឯការ “ត្រៀមខ្លួន” ពួកគេចេញទៅស្រុកដែលបានសន្យា។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ហោរានេះថា ពន្លឺមួយស្ថិតនៅពីលើគាត់។ បង្គោលភ្លើងបានដើរតាមហោរានេះ យើងបានដឹង បានឆ្លងកាត់វាលរហោស្ថានជាមួយលោកម៉ូសេ។ យើងបានដឹង។ រួចទ្រង់បានប្រទានទីសំគាល់ដល់ពួកគេសម្រាប់ការធានាថាពួកគេនឹងមិនត្រូវភ័យខ្លាចឡើយ ទាំងអស់តូចចិត្តនិងភ័យ កន្លែងដែលទ្រង់បាននិយាយ “នៅពេលដែលអញឃើញសញ្ញានោះ អញនឹងរំលងអ្នក។”

90 សូមមើលពីរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើឥឡូវនេះ។ ទ្រង់បានរៀបចំទីសម្គាល់ជាមុន គេជាអ្នកនាំសារ សារដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកនាំសារ និងទីសំគាល់សម្រាប់ការធានាថាផ្លូវត្រូវបានបង់ថ្លៃរួច។ ពួកគេត្រូវធ្វើដំណើរទៅទឹកដីសន្យា។

91 រឿងដដែលដែលទ្រង់បានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ! តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកយើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកនាំសារ ហើយការកំណត់អត្តសញ្ញាណតាមបទគម្ពីរនៃទ្រង់ផ្ទាល់កំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់ក្នុងចំណោមពួកយើង ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហើយទីសំគាល់ គឺជាការធានា។ តើយើងត្រូវខ្លាចអ្វី? ថ្លៃសំបុត្រធ្វើដំណើររបស់យើងត្រូវបានបង់ថ្លៃរួចហើយយើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយដង្វាយរបស់យើង។ ទ្រង់មិនអាចឱ្យអ្នកធ្លាក់ចុះបានទេ។ ទ្រង់បានសន្យាការនោះ។ យើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

92 អ៊ីស្រាអែលដែលចេញពីស្រុកអេស៊ីប ដូចខ្ញុំបាននិយាយ គឺដូចជា—កូនក្រមុំចេញពីក្រុមជំនុំ។ ពេលលោកម៉ូសេចាប់ផ្តើមកិច្ចបម្រើរបស់លោក នោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្រុងកូសិន សម្រាប់ការអធិស្ឋាននិងការថ្វាយបង្គំ គឺមកពីគ្រប់ផ្នែកនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ នោះជាវិធីដែលកូនក្រមុំនឹងធ្វើ វានឹងចេញពីភាពតែមួយ ភាពពីរ ភាពបី និងប្រភេទផ្សេងៗទៀត។ វានឹងចេញមក។ វាត្រូវតែអញ្ជឹង។ ឥឡូវនេះ យើងអាននៅទីនេះជាភាសាហេព្រើរ... យើងឥឡូវនេះ ជារឿងដំបូងដែលយើងត្រូវគិត មកពីគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ “ចេញពីចំណោមអ្នកមិនជឿ។” ឥឡូវនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសន្យាថានឹងហៅនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ “ចូរចេញពីចំណោមអ្នកមិនជឿ។” សូមចំណាំ។

93 យើងរកឃើញនៅក្នុងហេព្រើរ ១០:២៦ ខ្ញុំបានសរសេរចុះនៅទីនេះ វានិយាយបែបនេះ “ប្រសិនបើយើងធ្វើបាបដោយចេតនាបន្ទាប់ពីយើងបានទទួលចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត គ្មានដង្វាយសម្រាប់អំពើបាបទៀតទេ” ឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿដោយចេតនា។

94 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីនៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកទុកពេលឱ្យខ្ញុំមួយភ្លែតរហូតដល់ខ្ញុំធ្វើឧទាហរណ៍នោះ។ ខ្ញុំអាចមាន

អាម្មណ៍នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ មិនបានទៅដោយត្រឹមត្រូវឡើយ។ ឃើញទេ? សូម ចំណាំ។

95 នេះជាជនជាតិហេព្រើរ ពួកគេនៅលើផ្លូវចេញ។ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស មនុស្សដប់ពីរនាក់ ឬលោកម៉ូសេបានរើស ដោយដៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីទៅ ស៊ើបការណ៍លើទឹកដី ហើយត្រឡប់មកវិញ យកមកវិញនូវសញ្ញាសម្គាល់នៃដី។ ហើយពេលទៅដល់ទីនោះ ១០នាក់ភ័យខ្លាចស្លាប់។ “ហេតុអ្វី? ពួកគេថា “ពួកគេ ជាជនជាតិអាម៉ាឡេកនៅទីនោះ យើងមើលទៅដូចជាកណ្តុប។” យ៉ូស្វេ និងកា លែបត្រឡប់មកវិញ ដោយយកភស្តុតាង “យើងអាចធ្វើវាបាន!”

96 អ្នកឃើញទេ នោះគឺជាអ្នកជឿតាមព្រំដែន។ ពួកគេមកតាមរយៈធាតុផ្សេងគ្នា ទាំងនេះ និងតាមរយៈក្រុមជំនុំ និងការចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ និងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងទម្រង់បែបបទ។ ប៉ុន្តែពេលមកដល់ត្រង់កន្លែងឆ្លងកាត់ដើម្បីយកទីសំគាល់ ភស្តុតាងដែលថាដីនៅទីនោះ ជីវិតនោះ...ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនបានសុគតទេ។ វា ជាវិមាត្រមួយទៀត។ ទ្រង់រស់នៅក្នុងនោះ។ ទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង ឥឡូវនេះ ទ្រង់គង់នៅក្នុងយើង។ នៅពេលដែលវាមកដល់នោះ “អា” ពួកគេមិនអាចជឿនោះ ទេ។ នោះគឺច្រើនពេក អ្នកឃើញទេ។ ហើយពួកគេត្រឡប់មកវិញ ហើយពួកគេ រាល់គ្នាបានស្លាប់នៅក្នុងទិវហោស្ថាន ដោយមិនមាននរណាម្នាក់ឆ្លងផុតឡើយ។ ហើយ ឃើញទេ ប្រសិនបើយើងមិនជឿ យើងជាមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ ប្រេសប៊ី ធ្វើរៀន!

97 ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគ្រូចាស់របស់ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនេះ។ វេជ្ជបណ្ឌិតវ៉យអ៊ី ដារីស អ្នក ទាំងអស់គ្នាស្គាល់គាត់នៅទីនេះនៅ ហូតវ៉ិត គាត់ប្រហែលជាអង្គុយនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចាំថាយើងបានពិភាក្សារឿងទាំងនេះជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ។ គាត់បាន ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យខ្ញុំក្នុងសេចក្តីជំនឿ ដែលជាក្រុមអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ បាទីស្ទ ។

98 ហើយមើល នៅទីនេះ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើង...ប្រសិនបើ—បើយើងឡើង ដល់ព្រំដែននោះ និយាយថា “មែនហើយ សូមលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំនិយាយ ភាសាដទៃ ហាលេលូយ៉ា!” នោះមិនមែនទេ។ ប្រសិនបើអ្នកអាចនិយាយបាន ថា មិនជឿពាក្យណាមួយនោះ មានអ្វីខុសជាមួយនឹងបទពិសោធន៍របស់អ្នក។ ឃើញទេ?

99 អ្នកមកដល់ទឹកដីហើយឃើញវានៅទីនោះ។ អ្នកឃើញថាព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់គឺនៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ អ្នកឮព្រះបន្ទូលដែលធ្វើតាមសារនោះ ហើយនៅតែមិនជឿ តើអ្នកដឹងទេថាមានអ្វីកើតឡើង? បន្ទាប់មកពួកគេបានស្លាប់នៅទីរហោស្ថាន។ “ប្រសិនបើយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយចេតនា បន្ទាប់ពីយើងបានទទួលចំណេះអំពីសេចក្តីពិតហើយ នោះនឹងលែងមានដង្ហាយសម្រាប់អំពើបាបនោះទៀតហើយ។” នោះជាអ្វីដែលគម្ពីរហេព្រើរច្រាប់យើង។

100 ហើយឥឡូវនេះ សូមក្រឡេកមើលនៅពេលដែលយើងឃើញទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅលើផែនដី ថាទ្រង់បានសន្យា របៀបវារៈមានយើងច្រើនទៀត ថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ ឈប់ការមិនជឿ។ មកជាមួយគ្នា។ យើងគួរស្រឡាញ់គ្នា ហើយជឿ ហើយព្រែកខ្លួនយើងចេញពីលោកិយ។

101 សូមកត់សម្គាល់ថា ពួកគេមិនមែនគ្រាន់តែមកជុំគ្នានិយាយពីសារនោះទេ។ ពួកគេត្រូវតែចូលទៅក្នុងវា ចូលទៅក្នុងឈាម។ កុំមកនិយាយ “អ្នកដឹងទេ ម៉ូសេបានប្រាប់យើងថា អ្នកនាំសារ គាត់បាននិយាយថា គាត់បានប្រាប់យើងថាយើងគួរតែមានឈាម។ ចុះប្រិយមិត្តយល់យ៉ាងណាដែរ ប្រុសៗ?” នោះមិនមែនវាទេ។ យកកូនចៀមទៅសម្លាប់ យកឈាមទៅទីនោះ!

102 យើងអាចមកអង្គុយហើយយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូល និងអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែមិនមានទីសំគាល់នោះទេ តើវាមានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើង? មិនល្អទេ។ នៅក្រោមវា។ ទ្រង់មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះនរណាម្នាក់ដែលចេញពីក្រោមឈាមនោះទេ។ ហើយទ្រង់មិនទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកណាម្នាក់ទេ សព្វថ្ងៃនេះ ចេញពីក្រោមនៃទីសំគាល់។

103 គ្រួសារទាំងមូលមានសុវត្ថិភាព លុះត្រាតែនៅពេលដែលពួកគេស្ថិតនៅក្រោមទីសំគាល់នោះ ហើយនិមិត្តសញ្ញាត្រូវបានបង្ហាញ។ គ្រួសារទាំងមូល! តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដងៀ] ថ្ងៃនេះ យើងត្រូវចាំថា មនុស្ស។ កូនចៅយើង!

104 ហើយវ័យជំទង់នេះនៃការមិនសមហេតុផលនិងចម្រៀងវ៉ុកនិងរ៉ូល និងអ្វីដែលយើងកំពុងតែឆ្លងកាត់ ហើយទាំងអស់នេះនៅទីនេះញាក់និងកន្ត្រាក់ ហើយតើអ្នកដឹងទេថាអ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានតំណាងនៅទីនេះនៅក្នុងសៀវភៅ នៃព្រះគម្ពីរ? វានិយាយនៅក្នុងវិវរណៈ។ ប្រាកដណាស់ វាមាន។ របៀបដែលមនុស្ស ពួកគេ

ពួកគេ—ពួកគេគឺ...ពួកគេ ពួកគេ ឃើញ ពួកគេ ពួកគេមិនមែន...ពួកគេបានស្លាប់ ហើយ។ ពួកគេមិនអាចងើបឡើងបានទេ។ ពួកគេមិនដែលអស់កល្បជានិច្ច។ ពួកគេមិនបានសូម្បីតែនៅក្នុងការគិត ដូច្នេះពួកគេនឹងវិនាស។ ពួកគេនឹងត្រូវចប់ ជារៀងរហូត វិនាសទាំងស្រុង។ ពួកគេនឹងត្រូវទទួលទោសជាយូរ ហើយចំពោះអ្វី ដែលពួកគេបានធ្វើ ប៉ុន្តែអ្វីដែលមានការចាប់ផ្តើមមានការបញ្ចប់។

105 នោះគឺថាអ្វីដែលមិនមានការចាប់ផ្តើម គឺគ្មានទីបញ្ចប់។ មានទម្រង់តែមួយ នៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទម្រង់មួយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច យើងខិតខំដើម្បី ការនោះ។ សូមចំណាំ។

106 យ៉ូស្វេ ជំពូកទី ២ នៃយ៉ូស្វេ ដែលស្រ្តីពេស្យាសាសន៍ដទៃដែលជឿបានឮ ហើយក្រុមគ្រួសាររបស់នាង ហើយយកវាមកដាក់ក្រោមខ្សែក្រហម ដែលជា សញ្ញាសម្គាល់ពីអ្នកនាំសាររបស់លោកយ៉ូស្វេ។ ទេវតាដែលបំផ្លាញរបស់ព្រះបាន លើកតម្កើងទីសំគាល់នោះ ហើយមានតែនៅក្នុងទីក្រុងនោះ។ មានតម្រូវរបស់ព្រះ ដោយអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ថាព្រះតម្រូវឱ្យមានទីសំគាល់នេះ ហើយនោះគឺមានតែ មួយគត់។ ខ្ញុំមិនទូលំថាជាចៅហ្វាយនៃទីក្រុងទេ ឬបើជាអ្នកបរិសុទ្ធបំផុតក្នុងក្រុង ប្រសិនបើពួកគេចូលទៅក្នុងព្រះវិហារធំជាងគេក្នុងទីក្រុង នោះអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុង ទីក្រុងបានដួលរលំលើកលែងតែផ្ទះនោះ។ ព្រះទ្រង់តែមួយអង្គគត់ដែលគោរពទី សំគាល់នោះ។

107 សូមកត់សម្គាល់ ក្រុងយេរីខូបានឮថាព្រះកំពុងធ្វើការអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែពួកគេ មិនបានយកចិត្តទុកដាក់នឹងការព្រមាននោះទេ។

108 មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះក៏ពន្លឺអ្វីដែលព្រះបានធ្វើក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយ នេះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវាទេ។ អំណាចដ៏អស្ចារ្យនៃ ព្រះគុណ និងទីសំគាល់នេះ ដូចជាទ្រង់បានសន្យា “ដូចនៅសម័យក្រុងសូដុំ ម ក៏ដូច្នោះដែរ។” របៀបដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងមាន! ចាំមើលអ្វីដែលបាន កើតឡើងនៅក្រុងសូដុំ។ សូមចាំថា មានទីសំគាល់របស់ក្រុងសូដុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នកនាំសាររបស់ម៉ាឡាគីទី៤ គឺដើម្បី “យកបេះដូងប្រជាជនត្រឡប់ទៅឱពុកវិញ ឱពុកពេនទីកុស្តត្រឡប់ទៅឯព្រះគម្ពីរ។” មិនអាចមានព្រះគម្ពីរផ្សេងទៀតទេ ឬអ្វី ផ្សេងៗ នេះជាការបើកសម្តែងទាំងមូលរបស់ព្រះ។

109 ហើយមាននរណាម្នាក់និយាយថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំជឿផ្នែកនេះ ខ្ញុំមិនដឹងអំពីរឿងនោះទេ។”

110 អ្នកនាំសារពិតប្រាកដរបស់ព្រះប្តូរអ្នកត្រឡប់ទៅរឿងទាំងមូលវិញ! ឃើញទេ? សូមកត់សម្គាល់ នោះជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ នាំអ្នកត្រឡប់ទៅគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។

111 ព្រះគុណរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហាញ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់គឺមកបន្ទាប់។ ពួកគេប្រាកដជារឿងថាពួកគេមានសុវត្ថិភាពនៅក្នុងអគារនិកាយដ៏ធំរបស់ពួកគេ ពួកគេនៅទីនោះនៅក្រុងយេរីខូ ប៉ុន្តែគេរកឃើញថាវាមិនដំណើរការ។

112 ត្រូវតែមានមួយចំនួន...ប្រហែលជាចូលទៅទីនោះតាមវិធីណាមួយ មានក្មេងប្រុសពីរបីនាក់ចូលទៅទីនោះ ហើយប្រាប់ឱ្យយកគ្រាប់ពូជដែលកំណត់ទុកជាមុនមកជាមួយគ្នា។ ហើយនាងបានទទួល...នាងបានប្រើផ្ទះរបស់នាងសម្រាប់ព្រះវិហារ ហើយបានទទួលអ្នកនាំសារ ហើយបន្ទាប់មកទទួលបានទាំងអស់នៅក្នុងទីក្រុងរបស់នាង ដែលនឹងជឿនៅក្រោមទីសំគាល់។

113 ស្រ្តីម្នាក់ក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស្ចារ្យនោះ! ស្រ្តីតូចម្នាក់ និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះអាក្រក់របស់នាង ប្រហែលជាត្រូវបានដកចេញពីព្រះវិហារទាំងអស់នៅក្នុងទីក្រុង ប៉ុន្តែនាងជឿអ្នកនាំសារនោះ។ ហើយអ្នកនាំសារនោះបានចាកចេញពីទីសំគាល់ សញ្ញា ហើយព្រះក៏បានលើកតម្កើងសញ្ញាសម្គាល់។ ថ្ងៃនេះក៏ដូច្នោះដែរ សូមចាំថា នៅពេលដែលអ្នកបំផ្លាញសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះដែលមក ប្រព័ន្ធដ៏ធំនោះបានដួលរលំនិមិត្តសញ្ញានេះបានរក្សាផ្ទះរបស់នាងឱ្យមានសុវត្ថិភាព។ មិនមែនព្រោះនាងជាស្រ្តីល្អ ដោយសារតែនាងមានជំនឿ ហើយបានអនុវត្តទីសំគាល់។

114 ចុះបើនាងនិយាយថា “ចាស ពួកគេជាមនុស្សល្អណាស់ ខ្ញុំពិតជារីករាយនឹងសារដែលពួកគេបានផ្តល់ឱ្យ ប៉ុន្តែ និយាយត្រង់ទៅ វាហាក់ដូចជាផ្គូផ្គងដែលមានខ្សែនោះព្យួរចេញពីបង្អួចរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទាញវាចូលក្នុង”? វានឹងធ្លាក់ចុះ។ វានឹងធ្លាក់ចុះ។ ព្រះបានលើកតម្កើងតែប្រសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ ដូចគ្នានឹងទីសំគាល់ជីវិតនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។

115 យ៉ូស្វេជាប្រភេទសំដៅទៅព្រះយេស៊ូវ ព្រោះពាក្យយ៉ូស្វេមានន័យថា “ព្រះយេហូវ៉ាជាអ្នកសង្គ្រោះ។” គាត់គឺជាប្រភេទនៃព្រះយេស៊ូវ គឺពិតចំពោះ

សញ្ញាសម្គាល់ដែលអ្នកនាំសាររបស់គាត់បានអធិប្បាយ។ យ៉ូស៊ូបាននៅជាប់នឹង ទីសម្គាល់នោះ។ ទាំងអស់នៅក្រោមវាត្រូវបានសង្គ្រោះ នៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ទាំងអស់នៅក្រោមវាត្រូវបានសង្គ្រោះ នៅក្រុងយេរីឌូ។

116 លោហិតរបស់កូនចៀមគឺជាប្រភេទនៃនិមិត្តសញ្ញាថ្ងៃនេះ ដែលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃថ្ងៃនេះ។ ទាំងអស់នៅក្រោមវាមានសុវត្ថិភាព។ ទាំងអស់ចេញពីក្រោមវាមិនមានសុវត្ថិភាពទេ។ នៅក្នុងហេព្រើរ ១៣:១០ និង២០ ទ្រង់ត្រូវបានហៅ “កិច្ចព្រមព្រៀងដ៏អស់កល្បជានិច្ច។” កិច្ចសន្យាចាស់គឺជារឿង មួយ នេះជាថ្មី នេះគឺជា “កិច្ចព្រមព្រៀងដ៏អស់កល្បជានិច្ច។”

117 ព្រះ ព្រះលោហិតនៃការសន្យា ធ្វើឲ្យយើងរួចពីអំពើបាប និងសេចក្តីអាម៉ាស់ ហើយខុសពីលោកិយនេះ។ អ្នកមិនចាំបាច់ស្លៀកពាក់ខុសគ្នាទេ។ គ្រប់គ្នាអាច ស្លៀកពាក់ខុសគ្នា។ អ្នកត្រូវតែមាន នៅខាងក្នុង ខុសគ្នា។ ជីវិតគឺនៅខាងក្នុង មិនមែនការស្លៀកពាក់ ការស្លៀកពាក់។ “រាជាណាចក្ររបស់ព្រះមិនមែនជា សាច់និងគោសជ្ជៈ ឬការស្លៀកពាក់ឱ្យមើលឡើយ ប៉ុន្តែវាគឺជាការអត់ធន់ ភាពល្អ សប្បុរស ការអត់ធ្មត់ នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។”

118 ឥឡូវនេះ ការសន្យាធ្វើឱ្យរួចពីអំពើបាប បង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់មិនបាន —មិនបានទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់អ្នកទេ។ ជាវិធីបាននិយាយថា “មាន ពរហើយ អ្នកណាដែលព្រះជាម្ចាស់មិនដាក់ទោសបាប។” ហើយព្រះនឹងមិន ចោទប្រកាន់អំពើបាបលើទីសំគាល់នោះឡើយ ពីព្រោះទីសំគាល់ជាសញ្ញាបង់ថ្លៃ ដែលព្រះបានទទួលរួចហើយ។ ហើយអ្នកទទួលបានទីសំគាល់សម្រាប់វា គឺ... ជំនឿរបស់អ្នកបានទិញវា។ ហើយអ្នកមានតម្លៃទិញនៃការប្រោសលោះរបស់អ្នក នៅក្នុងរូបកាយអ្នក ដើម្បីថ្វាយបង្គំទ្រង់ ហើយបង្ហាញការសន្យា និងអំណាចរបស់ ទ្រង់។

119 គម្ពីរសញ្ញាថ្មីមានន័យថា “កិច្ចព្រមព្រៀងថ្មី។” ឈាមមានន័យថា “ជីវិត។” គម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាសក្ខីភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលផ្តល់ទីបន្ទាល់ អំពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ បង្ហាញថាព្រះយេស៊ូវបានបំពេញគ្រប់តម្រូវការសម្រាប់យើង ហើយទ្រង់មាន ព្រះជន្មរស់សព្វថ្ងៃនេះ។ ទីសំគាល់បង្ហាញថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ដើម្បីបង្ហាញអង្គ ទ្រង់ជាមួយយើង ស្របតាមការសន្យារបស់ទ្រង់។ តើធ្វើដូចម្តេចឱ្យមនុស្សម្នាក់

អាចអានព្រះគម្ពីរហើយឃើញថាទ្រង់បានសន្យានឹងវា ហើយឃើញព្រះគ្រីស្ទ យាងមកក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយកំណត់ អត្តសញ្ញាណទ្រង់ផ្ទាល់? នោះជាទីសំគាល់។ នោះជានិមិត្តសញ្ញា។ នោះជាតម្លៃ ដែលបានបង្ហាញ។

120 កុំពឹងផ្អែកលើអារម្មណ៍ខ្លះ។ “ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រជាក់រត់មកលើខ្នងខ្ញុំ។ និង —ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានជុំក្លិនអ្វីមួយ ឃើញមានឈាមក្នុងដៃ” ឬប្រេងខ្លះ។ ឬ—ឬ “ខ្ញុំ បានឈ្នះយកបានបរិញ្ញាបត្ររបស់ខ្ញុំ។” ឬ “ខ្ញុំបានរាំក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំបាន ស្រែក។ ខ្ញុំបាននិយាយជាភាសាដទៃ។” អ្វីៗដែលពួកគេធ្វើប្រហែលជាមិនអី ទេ។ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងពួកគេទេ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ឡើយ។

121 ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃទីសំគាល់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានលើកឡើង ហើយនៅក្នុងយើងឥឡូវនេះ កំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីបញ្ជាក់ឡើងវិញនូវព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ អាម៉ែន។ បន្ទាប់មកអ្នកនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។ ព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។ “នៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងដឹងថាខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវរបិតា គឺជាព្រះវរបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយ អ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។” មានព្រះដែលបានសម្តែងឲ្យឃើញក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស ដោយ បង្ហាញអង្គទ្រង់ថាមានជីវិត បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ។ នោះជាទីសំគាល់។

122 បើអ្នកមិនចូលទេ ប្រញាប់ឡើង មិត្តអើយ។ វាប្រហែលជាយឺតពេលជាវៀត ហូតហើយ។ យើងមិនដឹងទេ។

123 បង្ហាញវត្តមានរបស់ទ្រង់ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី ព្រះលោហិត។ ហើយវានៅរស់ ឥឡូវនេះ ដោយធ្វើការបញ្ជាក់។ ហើយដោយសារទ្រង់រស់ យើងមានសិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានលោះសម្រាប់យើង។ បុរសដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឬស្ត្រីដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មាន សិទ្ធិគ្រប់បែបយ៉ាងដែលព្រះយេស៊ូវបានលោះសម្រាប់យើង នោះជាសញ្ញាដែល យើងមាន។ នោះជាអំណាចនៃការទិញ។

124 និយាយជាឧទាហរណ៍អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំតើអ្នកចង់ មានន័យពីអ្វី?”

125 នៅទីនេះ ធ្វើឱ្យវាសាមញ្ញឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដែលឈឺទទួលវា។ មើលចុះ បើខ្ញុំស្រែកឃ្លានស្ទើរស្លាប់ ហើយដឹងថាមាននំប៉័ងមួយដុំ ប្រាប់ថា ថ្ងៃ មួយភាគបួន ហើយបងប្រុសម្នាក់បានមកហើយនិយាយថា “នេះគឺមួយភាគ បួន បងប្រុសប្រាណហាំ។ អ្នកកំពុងស្រែកឃ្លាន យកមួយភាគនេះ។” ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំអាចសប្បាយចិត្តជាមួយនឹងនំប៉័ងមួយភាគក្នុងដៃដូចដែលខ្ញុំអាចធ្វើ បានជាមួយនឹងនំប៉័ងនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំមានប្រាក់ក្នុងតម្លៃដែលអាចទិញ បាន។ ខ្ញុំមានទីសំគាល់ដែលអាចទទួលនំប៉័ងនោះ។ ហើយនៅទីនោះមាននំប៉័ង ហើយរឿងតែមួយគត់ គឺខ្ញុំកាន់ទីសំគាល់ មួយភាគដែលទិញនំប៉័ង ខ្ញុំអាចរីករាយ ជាមួយនឹងទីសំគាល់ដូចដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានជាមួយនឹងនំប៉័ង។

126 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះជាទីសំគាល់ដែលអ្នករាល់គ្នាមានគ្រប់ការប្រោសលោះដែលព្រះយេស៊ូវបាន សុគតសម្រាប់ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកវាស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ តើអ្នកខ្លាចក្នុងការ ទាមទារវាទេ?

127 បើខ្ញុំដាក់ក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនដឹងថាអាច ទិញនំប៉័ងនោះបានឬអត់ទេ” ខ្ញុំនឹងស្រែកឃ្លានដល់ស្លាប់។ ប៉ុន្តែត្រូវចាំថា ឈ្នួញ និយាយថា “ខ្ញុំមានតម្រូវការមួយ លោកប្រាណហាំ។ មួយនិងម្ភៃប្រាំសេន អ្នកអាច មានជំរកនំប៉័ងនោះ។” ខ្ញុំយល់ហើយ! អាម៉ែន។ ដែលដោះស្រាយវា។

128 នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមិនឃើញមានកិច្ចការជាច្រើនដែលបាន ធ្វើនៅថ្ងៃនេះ ទីសំគាល់មិនត្រូវបានបង្ហាញទេ ជាទីសំគាល់ពិតប្រាកដ។ អូ ពួក យើងមានពួកក្លែងក្លាយគ្រប់ប្រភេទ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានន័យថា ទីសំគាល់ពិតប្រាកដ។

129 មើលចុះ នៅពេលដែលយើងដឹងហើយបង្ហាញទីសំគាល់ ជីវិតដែលវាយក សម្រាប់ទីសំគាល់ ឈាមនិយាយជំនួសយើង។ សូមចាំថា លោហិតនៃសេចក្តី សញ្ញាត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាមួយនឹងទីសំគាល់ ហើយព្រះបន្ទូលធានាយើង ពីការសន្យា។ ទីសំគាល់គឺជាសញ្ញាដែលថាការទិញត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់ យើង។

130 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងនោះ មិនអីទេ ការពិត អ្នក នឹងមិនអាចទទួលបានអ្វីទាំងអស់ អ្នកគ្រាន់តែដើរតាមបន្ទាត់អធិស្ឋាន ដើរត្រឡប់ ក្រោយវិញ ដើរឡើងទៅអាសនៈ ហើយដើម្បីមុខឡើង ដើរចេញទៅក្រោយ។

131 ប៉ុន្តែ អូ បងប្រុស នៅពេលដែលទីសំគាល់នោះត្រូវបានដាក់នៅក្នុង—ក្នុង—បេះដូងរបស់អ្នក ហើយអ្នកដឹងថាវាជាព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក មានអ្វីមួយកំពុងកើតឡើង។ គ្មានអ្វីដែលនឹងបង្វែរអ្នកទេ។ អ្នកដឹងពីកន្លែងដែលអ្នកជាកម្មសិទ្ធិអ្វី។ ការស្តាប់បង្គាប់ពេញទំហឹងចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះទាំងមូលផ្តល់សិទ្ធិឱ្យអ្នកនូវទីសំគាល់ ហើយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ “មានពរហើយអ្នកណាដែលធ្វើតាមបញ្ញត្តិទាំងអស់របស់ទ្រង់ គាត់អាចមានសិទ្ធិចូលចំពោះដើមឈើនៃជីវិត។”

132 បន្ទាប់មក ពេលយើងអធិស្ឋាន យើងត្រូវមានទីសំគាល់ដើម្បីបង្ហាញការអធិស្ឋានរបស់យើង។ ឥឡូវនេះកុំខកខានក្នុងការទទួលបានវា។ នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន អ្នកត្រូវតែមានទីសំគាល់ដើម្បីកាន់លើការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនទេ សូមបន្តអធិស្ឋានរហូតដល់ទីសំគាល់នោះមកដល់ ព្រោះអ្នកមិនត្រូវបានសន្យាថានឹងទទួលវាទេ។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែមានទីសំគាល់នេះជាមុនសិន នោះជាតម្លៃដែលត្រូវបង់ ជំនឿរបស់អ្នកក្នុងការជឿវា។

133 ឥឡូវនេះ សញ្ញានៃការគោរពប្រតិបត្តិពេញលេញ។ ការភ័យខ្លាចបានបាត់ទៅហើយ។ ប៉ុលប្រាប់យើងថា “ឈាមនិយាយអ្វីដែលប្រសើរជាង។”

អ្នកនិយាយថា “ឈាមនិយាយ?” បាទ ឈាមនិយាយ។

134 នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៤:១០ យើងរកឃើញថាព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ—ការអ៊ិន... ឬ “ឈាមរបស់អេបិលបានចេញពីផែនដី។” យើងរកឃើញនៅក្នុងហេព្រើរ១២ ថា “ព្រះលោហិតនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទនិយាយអ្វីដែលប្រសើរជាងអេបិលទៅទៀត។” ឃើញទេ? យើងរកឃើញថា ឈាមបាននិយាយ វានិយាយជំនួសអ្នក។ ជីវិតដែលនៅក្នុងអ្នកនិយាយចេញពីឈាមដែលបានបង្ហូរ។ អាម៉ែន។ អូ បងប្អូនអើយ! ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចមើលឃើញ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នកអាចមើលឃើញថាវាជាអ្វី នោះគឺជាជីវិតដែលមាននៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ ឈាមនោះកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកជាមួយនឹងវា។ វាជាទីសំគាល់។ តើ...តើវាជាអ្វី ឈាមត្រូវបានបង្ហូរសម្រាប់អ្នក អ្នកបានទទួលយក ហើយជីវិតបានចូលមកក្នុងអ្នក។ អ្នកមានទីសំគាល់ នោះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

135 ពេលយើងអធិស្ឋាន យើងត្រូវមានសញ្ញាសម្គាល់ដើម្បីបង្ហាញការអធិស្ឋានរបស់យើង ដូចខ្ញុំបាននិយាយ ហើយឥឡូវនេះជឿសម្រាប់ខ្លួនយើងហើយអនុវត្ត

និមិត្តសញ្ញានេះចំពោះគ្រួសារទាំងមូល ដូចជានៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ក្រុងយេរីឌូ ឬនៅក្នុងកិច្ចការ ១៦:៣១។ យើងដឹងថាប៉ុលបានប្រាប់មេទ័ពរ៉ូម៉ាំង ថា “ចូរ ជឿចុះ ហើយអ្នកផ្ទះរបស់អ្នកទាំងអស់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។” អនុវត្តវាទៅកាន់ គ្រួសាររបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមានកូនដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ សូមដាក់ទី សំគាល់នៅពីលើគាត់ និងនិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសុំសម្រាប់គាត់។” ស្នាក់នៅទីនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានម្តាយ ឬមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ដែលបាត់បង់ ចូរដាក់និមិត្តសញ្ញានោះលើពួកគេ និងនិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសុំ។”

136 ផ្លាស់ប្តូរ ចេញពីសំរាមលោកិយទាំងអស់ ចេញពីផ្ទះរបស់អ្នក ត្រៀមខ្លួន សម្រាប់វា។ ដុតខោខ្លីរបស់អ្នក។ បោះតារាងកាតរបស់អ្នកទៅឱ្យឆ្ងាយ។ កម្ចាត់ បារីរបស់អ្នក។ បោះចោលការមិនជឿរបស់អ្នកនិងក្រដាសព្រះវិហាររបស់អ្នក នៅក្នុងធុងសំរាម ដែលវាជាកម្មសិទ្ធិណាមួយ។ អាម៉ែន។ បន្ទាប់មកអ្នកកំពុង ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ បន្ទាប់មកត្រូវធ្វើអ្វី? បន្ទាប់មកអនុវត្តទីសំគាល់នៅក្នុង ការអធិស្ឋាន ដោយមានភស្តុតាងពិតប្រាកដ ជំនឿពិតប្រាកដ។ អនុវត្តវា អនុវត្ត ដោយភាពជឿជាក់។ នៅពេលអ្នកអនុវត្តទីសំគាល់ សូមដឹងថាអ្នកត្រូវបាន សម្អាត។ “ប្រសិនបើចិត្តរបស់យើងមិនច្តោលទោសយើង នោះយើងបានទទួល សំណើរបស់យើង។”

137 ដរាបណាអ្នកជាមនុស្សដែលធ្វើអ្វីដែលខុស តើអ្នកនឹងសុំព្រះធ្វើអ្វីសម្រាប់ អ្នក ពេលអ្នកដឹងហើយថាអ្នកខុស? នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងស្ទុះ ងើបឡើងវិញ។ ខ្ញុំមិននិយាយនេះដើម្បីធ្វើឲ្យខូចចិត្តទេ។ ខ្ញុំនិយាយនេះដើម្បី និយាយឲ្យត្រង់ ទៅរកអ្វីដែលត្រូវ។ តើអ្នកនឹងសង់វានៅលើតុក្រុងសូដុំមនិងកូ ម៉ូរ៉ាដោយរបៀបណា? ត្រឡប់មកវិញហើយ!

138 សមាគមនិងរដ្ឋមន្ត្រីបានទុកឲ្យប្រជាពលរដ្ឋធ្វើអ្វីក៏បានសម្រេចតាមចិត្ត ហើយគ្រាន់តែដាក់ឈ្មោះពួកគេនៅលើសៀវភៅហើយហៅពួកគេថា *នោះ* និង *រៀងរៀង* នៅពេលដែលវាជារឿងអាម៉ាស់។ ហើយវាបានទទួលដូច្នោះថា សេចក្តីជំនឿគឺជាអ្វីដែលមិនសូម្បីតែ...សូម្បីតែកម្រនឹងដឹងថាវាជាអ្វី។ ពួកគេមាន ក្តីសង្ឃឹម ប៉ុន្តែគ្មានជំនឿ។

139 អ្នកត្រូវតែត្រលប់មកវិញ ទៅឯ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានសិក្សាចេញនិងស្អាត។ បន្ទាប់មកយកទីសំគាល់របស់អ្នក ដែលអ្នកដឹងថាវាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុង

អ្នក បន្ទាប់មកអនុវត្តវា។ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយមិនកើតឡើង មានអ្វីមួយខុស ត្រឡប់មកវិញម្តង មានអ្វីខុសនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ ទ្រង់បានសន្យា។ ទ្រង់គឺជា អ្នកដែលសន្យា។ អនុវត្តវា។ សូមអាន អេភេសូរ ២:១២ ពេលខ្លះ ប្រសិនបើ លោកអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកចង់ ហើយអ្នកនឹងរកឃើញនៅទីនោះ។

140 កត់សម្គាល់នៅក្នុង ហេព្រើរ ៩:១១ផងដែរ។ ប៉ុលបាននិយាយថា “បម្រើ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដោយមានព្រះរស់។” មិនមែននិយាយដូចជាខ្ញុំឡើងទៅដូច ជនជាតិហេព្រើរធ្លាប់ធ្វើទេ យកការបូជារបស់គាត់ ហើយចុះមកតាមផ្លូវ ដោយ គោល្មោលមួយក្បាលធំ ហើយដាក់ដៃលើវា ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង រួចបង្ហូរឈាម ត្រឡប់ទៅវិញដោយសុចរិត។ ព្រះយេហូវ៉ាបានទាមទារវា។ ទ្រង់ បានធ្វើវា។ បន្ទាប់មក មនុស្សជំនាន់ក្រោយ ប្រហែលជាពួកគេឆ្ងល់ស្រាលបន្តិច អ្នក ផ្សេង ឆ្ងល់ស្រាលបន្តិច។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង វាក្លាយជាប្រពៃណីគ្រួសារ។

141 នោះហើយជាអ្វីដែលពោលទីកុស្តបានក្លាយទៅជា សម្រាប់យើង ដែលជា ប្រពៃណីគ្រួសារ។ យើងចុះក្រោម និយាយថា “តើកម្មវិធីទូរទស្សន៍យប់នេះមិនល្អ ទេឬ? ឆ្ងល់ថាគេធ្វើអីនៅព្រះវិហារ? ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមប្រោសឲ្យជា...” ឱ! ក្តីមត្តា ឃើញទេ? វាជាប្រពៃណីគ្រួសារ... “អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបាននិយាយភាសា ដទៃនៅថ្ងៃមុន។ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់នេះ ឬនោះ អ្នកដឹងទេ។ អូហ្ន៎។” អូ វាជា ប្រពៃណីគ្រួសារ!

142 តើអ្នកដឹងពីអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលទេ? ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “សត្វធាត់និង ចៀមរបស់អ្នកមានក្លិនស្អុយនៅក្នុងច្រមុះអញណាស់។ ត្រូវហើយ ដង្ហាយរបស់ អ្នកបានក្លាយទៅជាក្លិនស្អុយ។”

143 ហើយក៏មានការបូជាថ្ងៃបុណ្យទី៥០ និងការកាត់និកាយទាំងអស់របស់យើង និងការបន្ត ហើយស្រ្តីនិងបុរសរបស់យើងធ្វើតាមរបៀបដែលពួកគេធ្វើ គឺជា ទម្រង់នៃការគោរពព្រះ បើកត្រូវឡើង ហើយមាននរណាម្នាក់លោតឡើងចុះ មួយស្របក់។ ហើយវាចប់ហើយ របៀបដូចជាធុងទឹកដែលគប់ទៅលើវា ប្រសិនបើ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងចេញមកនិយាយអ្វីមួយ។ តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង? ដង្ហាយរបស់អ្នកចាប់ផ្តើមមានក្លិនស្អុយចំពោះព្រះយេហូវ៉ា។

144 ហើយនៅពេលនោះហើយដែលអេសាយមកដល់កន្លែងនោះ ហើយប្រាប់ ពួកគេថា “ខ្ញុំនឹងផ្តល់ទិសដៅដល់អស់កល្បដល់អ្នក គឺស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។”

ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ។ មិនមែនទម្រង់និងលទ្ធិដែលស្លាប់ទេ អត់ទេ ប៉ុន្តែជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ក្នុងចំណោមយើង។

145 ពួកគេខ្លះ ពួកជំនុំបែបនេះ ដែលជឿរឿងទាំងនេះ ពួកគេបដិសេធថាមិនមានរឿងដូចជាទីសំគាល់អីចឹងទេ។ មែនហើយ មិត្តម្នាក់បានព្យាយាមប្រាប់ខ្ញុំថា “មានតែសាវកដប់ពីររូបប៉ុណ្ណោះដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ បាទ។” អូ!

146 ប៉ុន្តែយើងដែលជឿព្រះបន្ទូល ដឹងខុសគ្នា យើងដឹងថានេះជាវត្តមានដ៏រស់។ តើយើងដឹងយ៉ាងណាថាវាជាវត្តមានដ៏មានព្រះជន្មរស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះវិញ្ញាណដែលគង់នៅក្នុងចំណោមយើង? វាធ្វើដូចគ្នាដែលទ្រង់ធ្វើ។ នោះជាកស្តុតាងរបស់វា។ ដើមទំពាំងបាយជូរត្រូវបានគេស្គាល់ដោយផលផ្លែដែលវាបង្កើត។ ហើយបើដើមទំពាំងបាយជូរនោះឡើងមកហើយគេសរសេរគម្ពីរកិច្ចការពីក្រោយវា ពួកសាវកបានធ្វើ ដូចព្រះយេស៊ូវធ្វើដែរ ពេលដែលដើមទំពាំងបាយជូរនោះដុះឡើងម្តងទៀត វាធ្វើដូចគ្នា។ សូមមើល ហេព្រើរ ១៣:៨ និយាយថា ទ្រង់នៅដដែល អូ ខ្ញុំអើយ បានបញ្ជាក់ថាព្រះបានលើកទ្រង់ឡើងសម្រាប់យើងយោងទៅតាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ទ្រង់។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

147 ត្រានៃការសន្យា! អេភេសូរ ៤:៣០ ចែងថា “កុំធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ ព្រួយព្រះទ័យ ដែលបានដៅចំណាំអ្នករហូតដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់អ្នកនោះឡើយ។” មិនមែនរហូតដល់ការរស់ឡើងវិញបន្ទាប់ទេ។ “រហូតដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់អ្នក!” បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងវា យោងទៅតាមកូរិនថូសទី ១២។ ហើយនៅក្នុងទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញ ហើយគ្មានអំពើបាបណាមួយត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងទ្រង់ឡើយ។ “អ្នកដែលកើតមកពីព្រះមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបឡើយ។ ពូជរបស់ព្រះស្ថិតនៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់មិនអាចធ្វើបាបបានឡើយ។” តើគាត់អាចធ្វើបានយ៉ាងម៉េច ពេលទីសំគាល់នៅទីនោះ? ទីសំគាល់គឺជាសញ្ញាដែលគាត់ត្រូវបានគេទទួលយក។

148 ហើយអ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើបាប។” អញ្ជឹងអ្នកមិនដែលមានទីសំគាល់ទេ។ ឃើញទេ?

149 ទីសំគាល់គឺជាជំនាញ បង្ហាញថាតម្លៃត្រូវបានបង្វែរ។ ប្រសិនបើសាតាំង ព្យាយាមប្រគល់វាទៅអ្នក...គ្រាន់តែគិតពីរឿងនេះ។ បើសាតាំងព្យាយាមប្រគល់ ជំងឺខ្លះដល់អ្នក ឬព្យាយាមប្រគល់អ្វីមួយដល់អ្នក តើអ្នកដឹងថាត្រូវធ្វើដូចម្តេច? បង្ហាញគាត់នូវនិមិត្តសញ្ញារបស់អ្នក។ ប្រាកដណាស់ ជំងឺបានវាយប្រហារ គ្រីស្ទាន។ បង្ហាញទីសំគាល់របស់អ្នក ហើយបង្ហាញវាថា អ្នកគឺជាផលិតផល ដែលបានទិញពីព្រះ។ “ទប់ទល់នឹងអារក្ស នោះវានឹងរត់ចេញពីអ្នក។” កាន់សញ្ញា សម្ងាត់លើសេចក្តីជំនឿដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះបន្ទូល សន្យារបស់ទ្រង់។

150 ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសញ្ញាឥន្ទធនូសម្រាប់ជាទីសំគាល់មួយ។ ខ្ញុំកំពុង បញ្ចប់។ ផ្តល់សញ្ញាឥន្ទធនូសម្រាប់ជាទីសំគាល់។ ខ្ញុំនៅមានពេលប្រហែលដប់ នាទីទៀត ហើយបន្ទាប់មកនឹងមានបន្ទាត់អធិស្ឋាន។ ទ្រង់តែងតែស្មោះត្រង់នឹងទី សំគាល់នោះ។ តើមែនទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន។”—អដ។] ទ្រង់នៅធ្វើ នៅឡើយ។ រាប់ពាន់ឆ្នាំមកនេះ ទ្រង់មិនដែលធ្លាប់ ហោជ័យម្តងណាឡើយ ដែល មិនបានបង្ហាញឡើយ។ ទ្រង់ពិតត្រង់ចំពោះទីសំគាល់នោះ បង្ហាញយើងថាទ្រង់ មិនធ្លាប់...ហើយមិនដែលហោជ័យក្នុងការគោរពទីសំគាល់របស់ទ្រង់ឡើយ។ ខ្ញុំ មិនខ្វល់ថាវា...

151 ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវមិនយាងមកមួយម៉ឺនឆ្នាំ អ្នកមានទីសំគាល់ ទ្រង់នៅតែ ត្រូវគោរពវា។ មិនថាមានការប្រែប្រួលច្រើនយ៉ាងណា ហើយអ្វីក៏ដោយ ទ្រង់ ត្រូវគោរពទីសំគាល់នោះ។ ទ្រង់បាននិយាយថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់ រំពឹងថាយើងឥឡូវនេះនឹងបង្ហាញទីសំគាល់របស់ទ្រង់ លើសពីសេចក្តីជំនឿដែល ព្រះប្រទានឲ្យយើង ដល់គ្រប់សាសនាដែលមិនជឿក្នុងជាតិសាសន៍ និងក្នុង ពិភពលោក ដែលជឿថាទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យមិនធ្វើតាមអ្នកជឿនោះទេ។ ហើយជាការពិតចំពោះទីសំគាល់នេះ ហើយវាបង្ហាញថាថ្ងៃសំបុត្រធ្វើដំណើរត្រូវ បានបង្វែរ ហើយយើងត្រូវបានគេទទួលយក សម្រាប់ការរស់ឡើងវិញ មានទី សំគាល់ជីវិតនៅក្នុងខ្លួនយើង។

152 នោះគឺជាសារកាត់ៗ ប៉ុន្តែវាជាការពិត។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ គឺជាសេចក្តីពិត។ ព្រះជួយយើងឱ្យស្គាល់សេចក្តីពិត។ “អ្នកនឹងស្គាល់សេចក្តី ពិត ហើយសេចក្តីពិតនឹងដោះលែងអ្នក។” ខ្ញុំអះអាងថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅ

ដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ខ្ញុំជឿថាព្រះជាម្ចាស់ប្រទាន ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាទីសំគាល់ ឥឡូវនេះ នៅមុនពេលការចាកចេញ នៃ —កូនក្រមុំចេញពីក្រុមជំនុំ។

153 ខ្ញុំជឿថាមានរឿងឥតខ្ចីមសារច្រើនណាស់ ហើយមនុស្សនិយាយថា ពួកគេ ស្រែក ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ។ ខ្ញុំជឿលើរឿងទាំងនោះ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាច ពឹងផ្អែកលើវាបានទេ។ តើអ្នកអាចពឹងផ្អែកលើវាហើយបដិសេធព្រះបន្ទូលដោយ របៀបណា? ឃើញទេ?

154 ទីសំគាល់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងអ្នក ដោយ រស់នៅដោយខ្លួនវាផ្ទាល់។ នោះគឺជាព្រះជាអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ទ្រង់។ អ្នកមិន ចាំបាច់និយាយទេថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ អ្នកបកស្រាយភាសារបស់ខ្ញុំ។” នោះ មិនមែនទេ។ ទ្រង់បកស្រាយជីវិតរបស់អ្នកដោយព្រះបន្ទូល។ នៅពេលដែលទ្រង់ ទទួលយកពាក្យរបស់អ្នក អ្នកជាអ្វី ហើយសម្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តាមរយៈ ទីនោះ មិនត្រូវការការបកស្រាយទេ វាមានរួចហើយ។ ព្រះធ្វើការបកស្រាយពាក្យ របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយយើងមានការសន្យាទាំងនេះសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

155 អូ ជាឡាស អ្នកជាក្រុមគ្រីស្ទានដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់ កុំស្តាយវត្តនេះទៅតាមនៅ ថ្ងៃនេះ ដែលអ្នកឃើញដើរជុំវិញ ព្រោះវានឹងត្រូវវិនាស។ សម្តែងទីសំគាល់នោះ ជានិច្ច បង្ហាញទីសំគាល់នោះ។ អានព្រះគម្ពីរ។ ឡើងលើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ហើយ ប្រសិនបើវិញ្ញាណរបស់អ្នកនៅក្នុងអ្នកមិននិយាយថា “អាម៉ែន” ចំពោះរឿងនោះ បន្ទាប់មក អ្នកគួរតែត្រឡប់ទៅវិញ ផ្លាស់ប្តូរអ្វីដែលអ្នកមាន សម្រាប់ទីសំគាល់ អ្នក មិនបានទទួលវាទេ។

156 ខ្ញុំដឹងថាវាជារឿងច្រើនដែលត្រូវនិយាយនៅទីនេះក្នុងពេលសៀល។ ហើយ ឥឡូវនេះគឺម៉ោងបួនសាមសិបនាទី។ វាដល់ពេលហើយ ហើយប្រសិនបើយើង អាចចេញបានត្រឹមម៉ោង 5 ជាមួយបន្ទាត់អធិស្ឋាន។

157 តើអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានព្រះជន្មគង់នៅនិងសោយរាជ្យសព្វថ្ងៃនេះ ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] តើអ្នកជឿថាអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ អ្នកវាជាការពិតទេ? [“អាម៉ែន។”] វាគឺជាទីសំគាល់ ជាតម្រូវការ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាច និយាយអ្វីដែលជាការពិត។ ខ្ញុំនិយាយតែអ្វីដែលខ្ញុំឃើញ អ្វីដែលខ្ញុំ អ្វីដែលត្រូវ បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ។ ហើយហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយបែបនេះ រាប់ម៉ឺនដងរាប់ពាន់

ដង មិនធ្លាប់បរាជ័យម្តងណាឡើយ ឥឡូវនេះវាត្រូវតែជាព្រះ។ នោះត្រូវតែជាព្រះ។ មែនហើយ តើព្រះនឹងប្រទានកិច្ចបម្រើបែបនោះដល់នរណាម្នាក់ដែលមិនដឹងថាពួកគេកំពុងនិយាយអំពីអ្វីឬ? [អត់ទេ។] តើទ្រង់នឹងសម្គាល់អង្គទ្រង់ថាជាអ្នកមើលធុតនៅទីនោះដែរឬទេ ហើយត្រឡប់មកវិញហើយប្រទានឲ្យគាត់នូវពាក្យលាយឡំគ្នាជាមួយព្រះបន្ទូលទ្រង់ឬ? [អត់ទេ។] បុរសដែលបដិសេធនា គឺជាអ្នកដែលលាយឡំ។ ហើយព្រះមិនបានលាយឡំគ្នាទេ។ ព្រះជាអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ទ្រង់។

158 ទទួលទីសំគាល់! កុំផ្អែកទៅលើការចូលរួមព្រះវិហារឬទម្រង់ណាមួយឬអ្វីក៏ដោយ។ ទទួលទីសំគាល់! កាន់វា។ វាជារឿងតែមួយគត់ដែលព្រះនឹងទទួលស្គាល់។ នៅពេលអ្នកចុះដល់វេលានោះ ពេលដែលអ្នកស្លាប់ អ្នកកាន់ទីសំគាល់នោះ អ្នកគួរតែកាន់ជាប់ទីសំគាល់នោះដោយខ្លួនឯង ដោយដឹងថានៅថ្ងៃនៃការយាងមករបស់ទ្រង់ ការរស់ឡើងវិញនោះ ខ្ញុំអាចបង្ហាញទីសំគាល់នោះ។ វានឹងមិននៅក្នុងរាងកាយនេះ ព្រោះវាត្រូវបានរលួយ ប៉ុន្តែនៅក្នុងវិញ្ញាណនេះដែលមិនអាចស្លាប់បាន វាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ជាទីសំគាល់ស្នាក់នៅទីនោះ។ ហើយទ្រង់បានសន្យាថា “អញនឹងលើកគាត់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។”

159 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលនោះគឺនៅទីនេះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកនាំសារ។ ទ្រង់គឺ...នេះជាសារ ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកនាំសារនៅទីនេះ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសាររបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកនាំសារទេ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកនាំសារ ហើយនេះគឺជាសារ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមានវិញ្ញាណដែលមិនយល់ស្របនឹងការនោះ តើវាអាចក្លាយជាអ្នកនាំសារនៃសារនោះដោយរបៀបណា? មានតែទីសំគាល់ទេដែលនឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណវា។ អាម៉ែន។

160 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានជំនឿ។ ខ្ញុំពិតជាមានអារម្មណ៍អញ្ចឹង។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចហោះទៅឆ្ងាយឥឡូវនេះ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជឿនរណា ហើយខ្ញុំបានឃើញជីវិតរបស់ខ្ញុំបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ វត្តមានរបស់ទ្រង់នៅទីនេះ។ ទទួលយកវា មិត្តភក្តិ សូមទទួល ចុះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។

161 ខ្ញុំដឹងថាយើងទាំងអស់គ្នាឡើងជុំវិញអាសនៈហើយអធិស្ឋាន។ នោះជាគំនិតមេតូឌីស្តចាស់។ ពួកគេមិនដែលបានធ្វើដូច្នោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ ព្រះគម្ពីរបាន

និយាយថា “មានមនុស្សជាច្រើនដែលជឿបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។” ត្រឹមត្រូវ ហើយ។ គ្មានការហៅមកលើអាសនៈនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ នោះគឺជាអ្វីដែលយើង បានបន្ថែម ដែលវាមិនអីទេ។ អ្វីដែលព្រះប្រទានពរ វាមិនអីទេ។

162 ដូចជាពួកគេចាក់ប្រេងតាំងក្រណាត់។ មិនដែលមានរឿងបែបនេះនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរទេ។ “ពួកគេយកកន្សែងដៃប៉ុល និងអាវដាយពីខ្លួន។”

163 ប៉ុន្តែវិធីណាដែលអ្នកចង់ធ្វើវា វាមិនអីទេ នៅក្នុងកន្លែងអង្គុយរបស់អ្នក នៅ អាសនៈ ទោះនៅទីណាក៏ដោយ។ រឿងតែមួយគត់ អនុវត្តរឿងនោះ គឺទីសំគាល់ សម្រាប់អ្នក។ បន្ទាប់មកមើលខ្លួនឯង ហើយមើលថាតើជីវិតបែបណាដែលកំពុង កើតឡើង មើលថាតើវាត្រូវបានគេអនុវត្តឬអត់។ ប្រសិនបើវាមិនទាន់មានទេ សូម ដាក់អ្វីដែលអ្នកទទួលបាន មួយឡែកសិន ហើយត្រលប់មកវិញ រហូតដល់ទី សំគាល់ត្រូវបានអនុវត្ត។

164 ចូរយើងអធិស្ឋាន។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ប្រហែលជាខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយ ទាំងខឹង ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ តើនឹងកាន់ដែកគោលបានយ៉ាងម៉េចលុះត្រាតែអ្នក ក្តាប់វា? ទូលបង្គំ អធិស្ឋាន ឱព្រះបិតាថាវានឹងជាប់ក្នុងចិត្តមនុស្ស ថាពួកគេនឹង ឃើញថាវាមិនមែនជារឿងដែលត្រូវបានគេលើកឡើងទេ។ វាមិនមែនថាខ្ញុំកំពុង ព្យាយាមកំណត់អត្តសញ្ញាណអង្គភាពខ្លះ ត្រកូលខ្លះទេ ឬសាសនាខ្លះ មនុស្សខ្លះ ឬខ្លួនខ្ញុំ ឬនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ “ខ្ញុំនឹងបោះអង្គការ ទាំងអស់ជាមួយគ្នា” ពួកគេមានចំនួនប្រាំមួយនិងកន្លះផ្សេងទៀត នេះបើយោង តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ “ម្តាយចំណាស់” ព្រះគម្ពីរនៅក្នុងវិវរណៈ ១៧ “គឺជា ម្តាយរបស់ស្ត្រីពេស្យាគ្រប់រូប។” ហើយពួកគេមិនអាចក្លាយជាមនុស្សពេញលេញ បានទេ។ ពួកគេជាស្ត្រីពេស្យា ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងគ្រែនៃលោកិយ។ ហើយយើងឃើញថាវាត្រូវបានធ្វើវា ពួកពេនទីកុស្តនិងអ្វីៗទាំងអស់។

165 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នៅតែជាព្រះយេស៊ូវ។ កុំអោយពួកគេស្តាប់សាររបស់ ពួកជំនុំ ប៉ុន្តែសាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបន្ទូល។ សូមអោយទ្រង់សម្តែងអង្គទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ ថ្ងៃនេះ ជាមួយអ្នកជឿ។ ព្យាបាលអ្នកជំងឺទាំងអស់។ អត់ទោសបាប របស់យើង ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋានក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ ព្រះអង្គ សូមអត់ទោសបាបរបស់ទូលបង្គំ ហើយសូមអភ័យទោសចំពោះអំពើបាប របស់ប្រជាជននេះ។ ទូលបង្គំទុកចិត្ត ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេម្នាក់ៗមិនមានការ

សង្ស័យក្នុងការជួយដាក់តង្វាយ ដើម្បីចំណាយសម្រាប់—អគារ ហើយពួកគេ បានចំណាយប្រាក់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេបាន—ពួកគេ—ពួកគេបានធ្វើអ្វី គ្រប់យ៉ាង ព្រះអម្ចាស់។ ឱព្រះអើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថាកុំឲ្យមានអ្នកណា ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេខកខានឡើយ ព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យទាំងអស់គ្នាបាន!

166 ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំធ្វើដោយចិត្តស្មោះស្ម័គ្រ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ ច្បាស់ជាហួតចង់។ យើងដឹងថា ការកែតម្រូវគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ សេចក្តី ស្រឡាញ់គឺជាការកែតម្រូវ។ ហើយទូលបង្គំសូមអធិស្ឋាន។ ហេតុនេះហើយ បានជាទ្រង់បានកែតម្រូវប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គឺដោយសារទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយរាល់អំពើបាបត្រូវតែឆ្លើយតប។

167 ហើយឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹងអត់ទោសអំពើបាប របស់យើងឥឡូវនេះ ដូចដែលយើងបានសារភាពចំពោះពួកគេ។ ទូលបង្គំបាន រង្វេងឆ្ងាយពីព្រះអង្គ។ ទូលបង្គំបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយមនុស្សពេនទី កុស្តទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់អើយ ថាទ្រង់នឹងអត់ទោសអោយ យើងទាំងអស់គ្នា។ ហើយយកមេដឹកនាំទាំងនេះមួយចំនួនហើយបង្វែរពួកគេ មក—ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមើលទៅកាលវ៉ារីនេនោះម្តង ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេនឹងភ្លេចអំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ ជាព្រេសប៊ីធើប៊ីស្ស្យ ឬអ្វីក៏ដោយដែល ជាគេ ហើយដឹងថាយើងមិនមែនជាអ្នកធំក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនេះទេ។ យើង ទាំងអស់គ្នាជាកូនរបស់ព្រះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយយើងឥឡូវនេះ។ កំណត់អត្តសញ្ញាណអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមពួកយើងនៅថ្ងៃនេះ។ យើងសុំក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

168 ឥឡូវនេះ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមបន្ទាត់អធិស្ឋាន ប្រហែលជាមាននរណា ម្នាក់នៅទីនេះមិនធ្លាប់មកទីនេះពីមុនមក។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកជានរណាទេ ប៉ុន្តែព្រះ ស្គាល់អ្នក។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានប្រាប់ការពិត សូមឲ្យព្រះកំណត់វា ថាតើវាជាការពិត ឬអត់ នោះគឺជាការសុំតាងរបស់វា។ ប្រសិនបើទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ទ្រង់គឺ នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលនៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:១២ “អ្នកណាដែលជឿ” មិនមែនជាអ្នកដែលធ្វើជាជឿទេ។ “អ្នកណា ដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។” តើវាត្រូវទេ?

169 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា “អ្នកត្រូវធ្វើធំជាងនេះ។” ត្រូវហើយ។ បាននិយាយថា “យើងផ្សាយដំណឹងល្អ នោះធំជាង។”

170 គ្រាន់តែធ្វើកិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើ នោះនឹងបញ្ជាក់ឱ្យខ្ញុំឃើញទេ នោះយើងនឹងនិយាយអំពីអ្វីដែលកាន់តែអស្ចារ្យ។ ខ្ញុំអាចបង្ហាញអ្នកពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យដែលទ្រង់កំពុងធ្វើនៅពេលនេះជាងទ្រង់បានធ្វើកាលទ្រង់នៅលើផែនដី ហើយនោះមិនមែនគ្រាន់តែជាការផ្សាយដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះទេ។ នោះគឺ នៅក្នុងទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ។ មិនទាន់ដល់ពេលទេ។ គ្រាន់តែជឿ។ ហើយសូមព្រះនៃស្ថានសួគ៌ដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅទីនេះថាមានព្រះជន្មរស់ ដល់ពួកយើង បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ បានកំណត់បញ្ជាក់សារនេះ ថាវាត្រឹមត្រូវ។ ជាទីសំគាល់ដែលត្រូវតែអនុវត្ត។

171 ឥឡូវនេះ អ្នកដែលមានជំងឺនិងបញ្ហា ចូរអធិស្ឋាន ដោយស្មោះត្រង់ថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿថាទ្រង់ជា ជាសម្តេចសង្ឃ ដែលអាចប៉ះពាល់ដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។” ហើយយើងត្រូវបានប្រាប់ដោយអ្នកសម្រេចព្រះនៅទីនេះថា ទ្រង់មានវត្តមាន នៅជាមួយយើងឥឡូវនេះ បន្ទាប់មកទូលបង្គំចង់ឱ្យទ្រង់មានវត្តមានជាមួយយើង ហើយសម្តែងអង្គទ្រង់។” ឥឡូវនេះសូមអធិស្ឋានទាំងអស់គ្នា។

172 ឥឡូវនេះ វាអាស្រ័យលើព្រះក្នុងការនិយាយអ្វីមួយ។ ដល់ពេលហើយ! អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកអាចដឹងពីអ្វីមួយ អំពីរបៀបដែលអ្នកមានអារម្មណ៍នៅពេលដែលវាបានមក ពិភពលោកទាំងមូលជារបស់អ្នក។ អាម៉ែន។ គ្មានអារក្សណានឹងធ្វើអ្វីឡើយ គឺវាជាមនុស្សដែលចាញ់។ ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមានវត្តមាន។ វាទាំងអស់នៅក្នុងដៃរបស់យើង។ អាម៉ែន។

សូមស្ងៀមស្ងាត់។ កុំដើរ។ សូមអង្គុយស្ងៀម។

173 អ្នកនៅលើកៅអីអុញ ហើយរបស់របរ កុំគិតថាអ្នកអស់សង្ឃឹម។ ចូរជឿ។ អ្នក—អ្នក អ្នកបានឆ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋាន ហើយត្រូវបានបរាជ័យហើយបរាជ័យទៀត។ វាមិនមែនអ្នកបម្រើព្រះដែលអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក បរាជ័យទេ។ វាជាជំនឿរបស់អ្នក ហើយអ្នកចាប់ផ្តើមគិតថាអ្នកនឹងមិនធ្វើអ្វីសោះ។ អ្នកជឿ។

174 នៅទីនេះ ជាពន្លឺនៅទីនេះ ពីលើស្រ្តីស្បែកពណ៌តូចម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ ឈរលើកងដៃបែបនេះ។ បាទ។ អ្នកបានអធិស្ឋាន។ បាទ។ តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាហោរារបស់ទ្រង់ ឬជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ទេ? ខ្ញុំមិនត្រូវនិយាយបែបនេះទេ ព្រោះវាធ្វើឲ្យមនុស្សជំពប់ដួលខ្លាំង។ អ្នកមានភាព...

175 នេះគឺជាបុរសជនជាតិស្បែកស ស្រ្តីស្បែកពណ៌ គឺដូចជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងនិងស្រ្តីនៅឯអណ្តូងទឹក ដែលជាការប្រណាំងពីរផ្សេងគ្នា។ ទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេថាមិនមានអ្វីខុសគ្នាទេនៅក្នុងជាតិសាសន៍។ ពណ៌របស់យើងមិនទាក់ទងនឹងវាទេ។ យើងទាំងអស់គ្នា...យើងអាចផ្តល់ឈាមឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្រះបានបង្កើត ពីឈាមតែមួយ គ្រប់ជាតិសាសន៍។

176 អ្នកកំពុងឈឺក្បាល ឈឺក្បាលខ្លាំង។ បន្ទាប់មក អ្នកមានបន្ទុកលើចិត្តរបស់អ្នក នោះគឺមិនមែនសម្រាប់កូននោះទេឬ។ ហើយអ្នក...វាត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់។ ប្រុងស្រីនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។ នោះជាការពិត។ តើវាជាការពិតមែនទេ? [“អាម៉ែន។”] ត្រូវហើយ។

177 ស្រ្តីម្នាក់នេះអង្គុយរំលងពីអ្នកនៅទីនោះ នាងហាក់ដូចជាត្រូវបានស្គាល់អ្នកដែលជាម្តាយរបស់អ្នក។ ប្រុងស្រីនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។ ត្រូវហើយ។ [“សរសើរតម្កើងព្រះ!”] ហើយនាងមានបញ្ហាខ្លះជាមួយនាង។

178 តើអ្នកជឿខ្ញុំទេ លោកស្រី? [ម្តាយនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] អ្នកជឿទេ? បញ្ហារបស់អ្នកគឺជាការឈឺចាប់នៅចំហៀងអ្នក។ ត្រូវហើយ។ វាជាផ្នែកខាងស្តាំរបស់អ្នកដែលឈឺចាប់។ តើវាត្រូវទេ? លើកដៃឡើង បើវាត្រូវ។ វានឹងមិនរំខានអ្នកទៀតទេ។ តើអ្នកជឿទេ ប្រសិនបើព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកជានរណា? លោកស្រី ឡូវីល។ [“អាម៉ែន។”] ត្រឹមត្រូវទេ។ [“អាម៉ែន។”] មិនអីទេ ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានប្រទានឱ្យអ្នកនូវសំណើរបស់អ្នក។

179 ខាងចុងបង្អស់ខាងមុខមាននារីស្បែកពណ៌ម្នាក់ទៀតអង្គុយ រកមើល ថាគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែចង់ហែកនាងជាបំណែកៗ។ នាងកំពុងសម្លឹងមើលមកខ្ញុំ។ នាងជឿទេ? នោះ តើអ្នកមិនឃើញវត្ថុនោះនៅក្បែរនាងទេឬ? នាងងងឹតដោយមានបញ្ហាតម្រងនាម។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះវាចប់ហើយ ទ្រង់បានប្រោសអ្នក។ អាម៉ែន។

180 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនជឿ? “បើអ្នកអាចជឿបាន គ្រប់យ៉ាងគឺអាចទៅរួច។” តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] នៅទីនេះ...មើលមនុស្សមានស្បែកពណ៌! តើជំនឿរបស់អ្នកនៅឯណា ហ្នឹងសរអើយ?

181 នេះជាស្ត្រីស្បែកពណ៌ម្នាក់អង្គុយត្រង់នេះ សម្លឹងមកខ្ញុំ ជាស្ត្រីមាខ្នុរ។ នាងមានបញ្ហាជង្គង់របស់នាង។ នាងក៏មានបញ្ហាដៃ នាងមានបញ្ហាបេះដូង។ បាទ។ ហើយនាងមានភាពទន់ខ្សោយ ភ្លាត់និងអ្វីៗដូចនោះ ជាពិសេសនៅពេលដែលអ្នកកំពុងព្យាយាមដេក វាធ្វើអោយចប់ដង្ហើម។ ឃើញទេ? វាបានកើតឡើងកាលពីយប់មិញ។ សូមចាំថា ខ្ញុំមិនអានគំនិតរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលអ្នកបានអធិស្ឋាន។ អ្នកចង់ត្រូវបានហៅពីការនេះ នៅថ្ងៃនេះ ហើយទ្រង់បានឆ្លើយជំនួសអ្នក។ ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចក្រោកឡើងបានទេ ព្រោះអ្នកមានជំងឺរលាកសន្លាក់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយ រឿងមួយទៀត អ្នកមានបញ្ហាក្រពះ ដែលជាការរីកធំនៅក្នុងក្រពះ។ នោះជាការពិត។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាហោរារបស់ទ្រង់ទេ? ខ្ញុំនឹងនិយាយវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ សូមជឿ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង។

182 ចុះជំងឺក្រពះរបស់អ្នកវិញ? តើអ្នកជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលបញ្ហាក្រពះរបស់អ្នកដែលស្ថិតនៅទីនោះ ដែរទេ? តើអ្នកជឿទេ? មិនអីទេ នោះអ្នកអាចបានជាពីជំងឺក្រពះរបស់អ្នក។ អាម៉ែន។

183 តើអ្នកចង់ឈប់ជក់បារី នៅទីនោះទេ ស្ត្រីអើយ? អ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកឈប់ជក់បារីបានទេ? បានព្យាយាមជាយូរមកហើយ។ អ្នកមានបញ្ហាក្រពះផងដែរ បានព្យាយាមឈប់ជក់បារី។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យក្រពះរបស់អ្នកមានបញ្ហា។ តើអ្នកនឹងបោះបង់ចោលវាទេ? ខ្ញុំបានអត់ខិនឱ្យពួកគេពីអ្នក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកក្នុងការពាល់ទ្រង់។

ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកជឿព្រះ!

184 នេះជាស្ត្រីតូចម្នាក់អង្គុយអធិស្ឋានសម្រាប់នាង...មនុស្សជាទីស្រឡាញ់នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ជិតស្លាប់ ដោយជំងឺមហារីក។ ត្រូវហើយ។ នោះជាពូ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកក៏អញ្ជឹងដែរ។...អ្នកជាភរិយារបស់អ្នកបម្រើព្រះ។ អ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត បុរសនោះនឹងបានជា។

185 ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកជឿព្រះ! តើនោះជាអ្វី? ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អ្នកនិយាយថា “តើព្រះគ្រីស្ទជាអ្វី?”

186 ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ “កាលដើមដំបូងគឺជាព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលគឺនៅជា មួយព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាច់ឈាម ហើយបានគង់នៅ ក្នុងចំណោមពួកយើង។” “ព្រះបន្ទូលគឺមុតជាងដាវមុខពីរ ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិត និងចេតនានៃចិត្ត។” តើអ្នកមិនអាចឃើញព្រះបន្ទូលបានមកក្នុងចំណោមយើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះទេឬ? វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាទីសំគាល់។ អាម៉ែន។ តើ អ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។]

187 តើមានប័ណ្ណអធិស្ឋានប៉ុន្មាន? សូមឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលមានកាត អធិស្ឋាននេះ សូមក្រោកឈរក្នុងជួរនេះនៅទីនេះ។ គ្រាន់តែឈរ នៅខាងចំហៀង នោះ ហើយចំហៀងនេះឈរចេញនៅច្រកផ្លូវនៅទីនេះ។ អត់ទេ គ្រាន់តែនៅលើ ផ្លូវខាងស្តាំដៃ សូមទៅ ខាងហ្នឹង។ អ្នកនាំសារ សូមទៅដល់កន្លែងរបស់អ្នក។ ពេលដែលគេឆ្លងកាត់ ឲ្យអ្នកដទៃក្រោកឈរ បន្ទាប់ពីពួកគេឆ្លងកាត់ បន្ទាប់មក ច្រាសមកវិញជាមួយភាគីម្ខាងទៀត។ ឥឡូវនេះសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នារក្សាភាព ស្ងៀមស្ងាត់។

188 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានគ្រប់គ្រងការប្រជុំ ដូច្នោះមានគេនិយាយគ្រប់គ្រាន់ ហើយធ្វើដើម្បីបញ្ជាក់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ជឿថាទ្រង់នៅទីនេះ? តើមាន ប៉ុន្មាននាក់ជឿថានោះជាទីសំគាល់? តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថាវាជា ព្រះបន្ទូល? [ក្រុមជំនុំចាប់ផ្តើមអរសប្បាយ—អដ។] មើល ចុះតើមានប៉ុន្មាន នាក់ដែលដឹងថាគម្ពីរហេព្រើរបាននិយាយ ថា “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយល់ឃើញ ពីគំនិតដែលមានក្នុងចិត្ត?” តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែល ដឹងថានោះជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវអាចដឹងពីគំនិតនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដោយសារតែទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ ដែលជឿថានោះជាអ្វីដែលមានជាមួយនឹងហោរា? ពួកគេគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល មករក។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើព្រះបន្ទូលត្រឡប់មកយើងវិញ តើវាមិនធ្វើដូចគ្នា ទេឬ? ដូច្នោះតើពាក្យដែលសម្គាល់ព្រះបន្ទូល អាចខុសដោយព្រះបន្ទូលដោយ របៀបណា? ឱ ក្តីមេត្តា! ជាទីគោរព!

189 ហេ ស្រ្តីម្នាក់នេះដែលអង្គុយនៅទីនេះ នាងមានអ្វីមួយក្នុងចិត្ត ដែរ។ ខ្ញុំ គ្រាន់តែងាកមកចាប់វា។ តើអ្នកមិនមែនជាលោកស្រីត្រែនទេឬ? ខ្ញុំមិនដែល ដឹងរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកគឺជា លោកស្រីត្រែន ពីព្រោះខ្ញុំឃើញអ្នកជាមួយវា។ អ្នកមានការភ័យខ្លាចដែលវាខានអ្នក។ អ្នកបានទទួល អ្វីមួយផ្សេងទៀត... ឈាម របស់ទ្រង់ ដូចជា កំពុងស្រក់។ ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកជឿវា! អាម៉ែន។ ទ្រង់គឺជាមេនៃ ស្ថានភាព។ ព្រះអង្គជាម្ចាស់នៃសេចក្តីស្លាប់។

ចូរអធិស្ឋាន។

190 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខណៈពេលដែលវត្តមានរបស់ទ្រង់កំពុងចាក់ប្រេងតាំង យើង នៅទីនេះនៅក្នុងអគារនេះ ហើយយើងដឹងថានេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់នឹងប្រោសមនុស្សគ្រប់រូបដែលពាក់ កន្សែងដៃទាំងនេះ។

191 មានពេលមួយ យើងត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ថាវាស្រួលរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច ឆ្លងសមុទ្រក្រហម ហើយទឹកសមុទ្រក៏ចូលទៅតាមផ្លូវ ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ព្រះទ្រង់ទតមើលតាមបង្គោលភ្លើងនោះ ដោយព្រះនេត្រ ក្រៅក្រោយ ហើយសមុទ្រក៏ភ័យខ្លាច ក៏រើថយក្រោយ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានបន្ត ទៅកាន់ដែនដីសន្យា តាមជួរកាតព្វកិច្ច។

192 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យព្រះនេត្រមើលទៅតាមព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ ចូលទៅក្នុងទីសំគាល់នេះនៅទីនេះដែលយើងកំពុងកាន់កន្សែងដៃ ទាំងនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយសូមអ្នកដែលពាក់កន្សែងនេះ ហើយសូមឱ្យជំងឺ បានភ័យខ្លាច សូមឱ្យវារិលត្រឡប់ទៅវិញហើយអនុញ្ញាតឱ្យប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ឆ្លងកាត់ការសន្យានៃសុខភាពល្អ។ “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះ អ្នកជំងឺ។” នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យវាដូច្នោះ។ អាម៉ែន។

193 តើមានគ្រូអធិប្បាយមេតូឌីស្ទប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ: អ្នកអធិប្បាយបាទីស្ទ អ្នកអធិប្បាយព្រីសប៊ីដេរីង អ្នកអធិប្បាយបាទីស្ទ លូដេវ៉ាន ឬ ពេនទីកិស្ត? តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថានេះជាការពិត? សូមមកទីនេះហើយឈរ ក្បែរខ្ញុំពេលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅពេលនោះ។ អ្នកអធិប្បាយទាំងអស់ ដែលមានជំនឿ ចូរឡើងមកទីនេះ។

194 មិនអីទេ មែនទេ? បងប្រុសគ្រែន នោះមិនអីទេ? [បងប្រុសគ្រែននិយាយថា “ប្រាកដហើយ។”—អដ។] អូហ្ន៎។

195 ចុះមកទីនេះ បងប្អូន បងប្រុសគ្រែនបានទទួលការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ បុរសក្លាហាន ជាមនុស្សល្អ ជាមនុស្សដែលព្រះបានស្តាប់និងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន បងប្រុសគ្រែន។ ខ្ញុំរីករាយដែលបានដាក់ដៃជុំវិញគាត់នៅថ្ងៃនេះ ហើយនិយាយបែបនោះ ហើយបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះគាត់នឹងចុះមកទីនេះ អធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំ។

196 ពេលអ្នកមកកាត់ខ្សែនេះ ដូចជាអ្នកមកពីក្រោមឈើឆ្កាង។ បងប្អូនអើយ បង្កើតបន្ទាត់ពីរនៅទីនេះ នៅទីនេះ។ ធ្វើបន្ទាត់ពីរទៀត ខ្លះឡើងនៅទីនេះ ខ្លះចុះនៅទីនោះ។

197 បងប្រុសវ៉ែយ ហេដឺ តើអ្នកនៅឯណា? បងប្រុសវ៉ែយ ហេដឺ ខ្ញុំគិតថាគាត់នៅទីនេះ។ [មាននរណាម្នាក់និយាយថា “គាត់នឹងត្រលប់មកវិញយ៉ាងឆាប់។”—អដ។]

198 ក្រឡេកមើលខាងនេះ នៅឯអ្នកបម្រើព្រះ តើអ្នកនឹងធ្វើទេ! មើលនៅទីនោះ។ នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អ បងប្អូន។ អ្នកបម្រើនៃឈើឆ្កាង បុរសដែលកំពុងឈរនៅទីនេះ ដើម្បីបង្ហាញខ្លួនឯងជាមួយនឹងសារ។ តើមានអ្វីអាចកើតឡើង?

199 ឥឡូវ សូមមើល កុំផ្អែកទៅលើអ្នកបម្រើព្រះឥឡូវនេះ។ ពួកគេបានមកដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង។ នៅពេលអ្នកឆ្លងកាត់ទីនេះ កំណត់អត្តសញ្ញាណ... កាន់ទីសំគាល់ចំពោះមុខអ្នក “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំបានសារភាពអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ។ ជាការតបស្នងវិញ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យទូលបង្គំនូវពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទូលបង្គំជាផលិតផលដែលបានទិញ។ អំពើបាប ជំងឺ ឬគ្មានអ្វីអាចរារាំងទូលបង្គំពីទីនេះ។ ទូលបង្គំកំពុងផ្លាស់ទីទៅ។” សង្កត់វា អូ ចំពោះមុខអ្នក ហើយឆ្លងកាត់ទីនេះ នោះព្រះនឹងព្យាបាលអ្នក ហើយអ្នកនឹងចាកចេញពីទីនេះដោយរីករាយ រីករាយ និងសុខសប្បាយ។ តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន។”—អដ។]

200 ឥឡូវនេះម្នាក់ៗនៅទីនេះ សូមឱនក្បាលចុះ បងប្អូនអើយ ពេលនៅជាមួយគ្នា។ យើងមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ។ យើងគ្រាន់តែមិនដឹង។ មិនមានហេតុផលណាមួយដែលអ្នកជំងឺត្រូវចាកចេញពីអគារនេះទេនៅរសៀលនេះ។

កាន់ទីសំគាល់នោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ឆ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋាននេះ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកបម្រើព្រះបានបូជាជីវិតរបស់ពួកគេទៅ—ទៅក្នុងកម្មវិធី នឹងឈរនៅទីនេះ ដោយដាក់ដៃលើអ្នកពេលអ្នកដើរកាត់។

អ្នកនិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នោះ បងប្រុស ប្រាណហាំ?”

201 ខ្ញុំចង់ឱ្យ អ្នករាល់គ្នា ដឹងថា...ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកព្យាបាលទេ។ បុរសទាំងនេះមានសិទ្ធិអធិស្ឋានឱ្យអ្នកជំងឺដូចអ្នកដទៃដែរ។ និយាយដោយត្រង់ទៅ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេមុនពេលដែលទ្រង់ធ្វើនឹងខ្ញុំ។ ខ្ញុំហត់នឿយនិងអស់កម្លាំង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ។ ហើយនៅទីនេះពួកគេឈរនៅចំកណ្តាលវា ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង មិនខ្មាសគេក្នុងការយកកន្លែងរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំសរសើរមនុស្សបែបនេះ។

202 ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំដឹងពីអារម្មណ៍របស់អ្នក។ ខ្ញុំ គឺខ្ញុំជាម្នាក់នៅជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំជាអ្នកដែលបានត្បាញសំណាញ់ជាមួយអ្នក នៅទីនេះក្នុងរដ្ឋតិចសាស់ ព្យាយាមចាប់ត្រីនីមួយៗដែលព្រះបានតែងតាំងសម្រាប់ជីវិត នៅទីនោះ។ ខ្ញុំខំអស់ពីសមត្ថភាព។ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នក មួយរយភាគរយ។ ពេលខ្លះខ្ញុំជេរស្តីបន្ទោសរឿងអង្គការនិងរឿងដទៃទៀត។ នោះមិនមានន័យថាខ្ញុំប្រឆាំងនឹងអ្នកទេ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ។ ខ្ញុំមានន័យថាខ្ញុំប្រឆាំងនឹងប្រព័ន្ធដែលនឹងបំបែកយើងពីការធ្វើជាបងប្អូន ដោយសារតែគោលលទ្ធិសាសនាមួយចំនួន។ យើងជាបងប្អូនដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើងកាន់ទីសំគាល់ដូចគ្នា។ យើងបានទទួលព្រះលោហិតដូចគ្នា ដូច្នោះចូរយើងជឿ។ យើងអាចជួបនៅទីនោះ (មិនអាចទេឬ?) បងប្អូន យើងរាល់គ្នានៅក្រោមព្រះលោហិត។

203 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានតែងតាំងជាបាទីស្ទ។ ប្រហែលជាអ្នកជាមេតូឌីស្ទ ឬលូធើរ៉ាន ឬ ព្រេសប៊ីធើរៀន ពេនទីកុស្ត រូបរូមតែមួយ រូមពីរ រូមបី ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកមាន ព្រះវិហារនៃព្រះ ទោះបីជាវាជាអ្វីក៏ដោយ។ នោះមិនមានអ្វីខុសគ្នាទេ។ យើងមិនអាចយល់ស្របនឹងរឿងតូចតាចរបស់ពួកគេបានទេ សូមបំភ្លេចវាទៅ។

204 អ្វីមួយដែលយើងអាចយល់ស្របបាន គឺថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង បានរស់ឡើងវិញ ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវទីសំគាល់។ យើងកំពុងឈរនៅទីនេះដោយការអធិស្ឋាន

របស់យើង ដើម្បីបងប្អូនប្រុសស្រីដែលឈឺទាំងនេះដែលឆ្លងកាត់ខ្សែនេះ។ ខ្ញុំនឹង ជឿដោយអស់ពីចិត្ត។

205 ខ្ញុំបានឃើញអ្វីមួយកើតឡើងនៅពេលនោះ។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគិតថា ខ្ញុំឆ្គួត ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ឆ្គួតយ៉ាងមានក្តីសុខ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែសង្ឃឹមថាខ្ញុំអាចនៅ តាមរបៀបនេះ។ បាទ លោក។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍អស្ចារ្យបែបនេះ។

ចូរអធិស្ឋាន។

206 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំកំពុងដើរចេញពីវេទិកានេះ ចុះមកទីនេះ ដើម្បី បង្ហាញខ្លួនឯងជាមួយនឹងបងប្អូនទាំងនេះ។ ទូលបង្គំកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណ ខ្លួនឯងជាមួយពួកគេ ដូចដែលយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងកាន់ទីសំគាល់របស់យើង នៅក្នុងដៃរបស់យើង និងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ ដូចដែលយើងធ្វើតាមបញ្ជា របស់ទ្រង់ “ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាសះស្បើយ។” សូមឲ្យមនុស្ស គ្រប់រូបដែលឆ្លងកាត់ទីនេះ បង្ហាញទីសំគាល់របស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ថាពួកគេជាកូនរបស់ព្រះដែលបានកើតម្តងទៀត ដែលពួកគេ ជឿដោយអស់ពីចិត្ត។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេឆ្លងកាត់ សូមឱ្យពួកគេដាក់ បណ្តាសាជំងឺនិងទុក្ខព្រួយនៃរាងកាយរបស់ពួកគេ។ ហើយសូមឲ្យពួកគេចេញពី ទីនេះដោយរីករាយ ដោយដឹងថាសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេបានធ្វើឲ្យពួកគេបាន ជាសះស្បើយ។

207 ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះអើយ ដូចដែលយើងបានដាក់ គម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដៃ របស់យើងនៅលើជង្ហាយ ដើម្បីសម្គាល់ខ្លួនយើងជាមួយនឹងជង្ហាយ យើងដាក់ដៃ លើព្រះយេស៊ូវហើយបង្ហាញអត្តសញ្ញាណខ្លួនយើងជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់បានដាក់ ព្រះហស្តមកលើយើងឥឡូវនេះក្នុងកិច្ចបម្រើ ដោយសម្តែងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ជាមួយ យើង ដោយទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យ។ ហើយយើងកំពុងដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ដើម្បី បង្ហាញខ្លួនយើងជាមួយពួកគេ ដោយមានជំនឿរបស់យើងទាក់ទងនឹងពួកគេ។ ជម្ងឺត្រូវតែទៅ ហើយសូមឱ្យវាចេញនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅពេល យើងដើរចុះមកទីនេះដើម្បីទទួលវា។

សូមឲ្យក្រុមជំនុំទាំងអស់អធិស្ឋាន។

208 វិយបួនរណាម្នាក់មកទីនេះ ហើយឈរក្បែរមីក្រូហ្វូននេះ ហើយរក្សា បន្ទាត់ត្រង់។

209 មើល ពេលដែលអ្នកឆ្លងកាត់ទីនេះ ឥឡូវនេះ ចូរមកដោយជឿ មកអធិស្ឋាន។ យើងគ្រាន់តែដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ។ មកត្រង់។ អធិស្ឋាន។ ពេលអ្នកដើរកាត់ជួរ នៃអ្នកបម្រើព្រះនេះ បើអ្នកដើរជាមួយឈើច្រត់ ចូរដាក់វាចុះ ហើយដើរចេញ។ ប្រសិនបើអ្នកមានជម្ងឺមហារីក ចូរនិយាយថា “គ្រូពេទ្យបានព្យាបាលគ្រប់វិធី អស់ហើយ គាត់បានធ្វើអស់ពីសមត្ថភាព ហើយគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំនឹងត្រូវ ស្លាប់។ ខ្ញុំនឹងមិនស្លាប់ទេ។ នេះគឺជានិមិត្តសញ្ញារបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ បានសន្យាឱ្យខ្ញុំចិត្តស៊ប់ដង។ ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ទីនេះ ធ្វើវាបាន។” ឃើញទេ ធ្វើវា។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] នៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ សូមឲ្យវាដូច្នោះ។ អាម៉ែន។

210 មិនអីទេ អនុញ្ញាតឱ្យបន្ទាត់ឆ្លងកាត់។ [បងប្រុសប្រាណហាំនិងអ្នកបម្រើព្រះ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ សូមឱ្យបងប្រុសដឹកនាំក្រុមជំនុំក្នុងការច្រៀងចម្រៀង គ្រាន់តែជឿតាម និងបទចម្រៀងផ្សេងទៀត។ កន្លែងទទេនៅលើកាំសែត—អដ។]

ខ្ញុំជឿជាក់!
ការសង្ឃឹយទាំងអស់របស់ខ្ញុំត្រូវបានកប់នៅក្នុងប្រភពទឹក។

211 តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] អាម៉ែន។ អូ តើទ្រង់ មិនអស្ចារ្យទេឬ? [“អាម៉ែន។” ពួកគេខ្លះនៅដណ្តប់ភ្លយនិងពួកទាំងនោះ ក្រោក ឡើងដើរចេញទៅ គ្រាន់តែទុកអោយវាផ្តេកនៅទីនោះ រួចដើរចេញទៅ។ អូ វាគឺ មនុស្សគ្រប់គ្នាអាចជាសះស្បើយបានឥឡូវនេះ នោះគឺបើនឹងជឿ។ តើអ្នកជឿទេ? [“អាម៉ែន។”]

212 ចូរផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេង ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ នឹងអ្នក បងស្រី បទចាស់ “ខ្ញុំ ស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ដោយព្រោះ...”? ចូរយើងទាំងអស់គ្នាគ្រាន់តែ លើកសំឡេងរបស់យើងឡើង ហើយដែររបស់យើង ដួងចិត្តរបស់យើងចំពោះព្រះ ហើយច្រៀង “ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានស្រឡាញ់ខ្ញុំ ជាមុន។” អ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅកាល់...

213 ស្រ្តីម្នាក់ឡើងពីកៅអីរុញ ដើរកាត់ទីនេះដោយមានជំនួយពីបុរសពីរនាក់។
“ខ្ញុំ...” ចូរលើកដៃថ្វាយព្រះ “ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់!”

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅកាលវ៉ារី...

សូមសរសើរទ្រង់ឥឡូវនេះ ទាំងអស់គ្នា!

214 សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! របៀបដែលយើងខ្ញុំអរព្រះគុណទ្រង់
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ចំពោះសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ វត្តមានរបស់ទ្រង់។ អូ យើងខ្ញុំសូម
អរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះទីសំគាល់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងបានសង្គ្រោះ ហើយ
ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានជះឡើងលើរូបកាយយើង
ឥឡូវនេះ។ យើងខ្ញុំអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការនេះ ព្រះបិតា! អូ នៅក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវ យើងសូមអរគុណទ្រង់។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។

215 គ្រប់គ្នាចាប់ដៃគ្នា និយាយថា “សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់!” ចាប់ដៃគ្នា
និយាយថា “សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់! សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់!” (...?)
មិនអីទេ ឥឡូវនេះ ទាំងអស់គ្នាម្តងទៀត:

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
លើកដៃឡើង លើកដួងចិត្ត។
ខ្ញុំ...

គ្រាន់តែបង្ហាញវាចេញពីបេះដូងរបស់អ្នក។
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន (តើអ្នកនឹងចាកចេញឬ?)
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាលវ៉ារី។

216 ឥឡូវនេះ ចូរយើងឱនក្បាលដោយការគោរព នៅពេលដែលខ្ញុំបង្វែរកម្មវិធី
ឥឡូវនេះទៅបងប្រុសគ្រនសម្រាប់ការចាកចេញ សូមអរគុណអ្នកគ្រប់គ្នា។
ជាដំបូង សូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់ សេចក្តី
មេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ និងការធានាដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថា ពួកយើងបានបន្សល់ទុក

នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ថាយើងមិននៅទីនេះតែម្នាក់ឯងទេ។ មេទ័ពដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងគឺនៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ការស្រែករបស់ស្តេចគឺនៅក្នុងជំរុំ។ ហើយយើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងការឃើញព្រះចេស្តាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះសូមឲ្យយើងអានក្បាលដោយគោរព។ បងប្រុសគ្រែន។

ទីសំគាស់ KHM64-0308

(The Token)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅសៀវភៅ ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 8 មីនា 1964 នៅព្រះវិហារសូលហាប៊ី ជាឡាស រដ្ឋតិចសាស U.S.A។ រាល់ការ ខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយ ដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG